

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА

Факультет історії, політології і міжнародних відносин
Кафедра історії України і методики викладання історії

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Історія України ХІХ – початку ХХ ст.

Освітня програма 032 «Історія та археологія»

Спеціальність 032 «Історія та археологія»

Галузь знань 03 «Гуманітарні науки»

Затверджено на засіданні кафедри
Протокол № 1 від 26 серпня 2024 р.

м. Івано-Франківськ – 2024

ЗМІСТ

1. Загальна інформація	3
2. Анотація до курсу	3
3. Мета та цілі курсу	5
4. Результати навчання (компетентності)	6
5. Організація навчання курсу	7
5 а. Організація навчання курсу для студентів заочної форми	41
6. Система оцінювання курсу	42
7. Політика курсу	46
8. Рекомендована література	46

Загальна інформація	
Назва дисципліни	Історія України новочасної доби (XIX – початок XX ст.)
Викладач	Райківський І.Я., доктор історичних наук, професор
Контактний телефон викладача	0342-59-60-06 (робочий) 096-920-59-85
E-mail викладача	igor.raikivskyi@pnu.edu.ua i.raj@ukr.net
Формат дисципліни	2. Цикл професійної підготовки. 2.1 Обов’язкові дисципліни 2.1.1 Теоретична підготовка
Обсяг дисципліни	180 год.; кількість кредитів ECTS – 3 (6 семестр) 24 год. лекції 36 год. семінарські заняття
Посилання на сайт дистанційного навчання	https://test-d-learn.pnu.edu.ua/
Консультації	понеділок, 14.00 год. – 16.00 год.
2. Анотація до курсу	
<p>Нижня хронологічна межа курсу – важливі політичні й соціальні зміни та перетворення на етнічних українських землях в останній третині XVIII ст. (ліквідація російським царизмом української козацької автономії на території колишньої Гетьманщині, на Лівобережжі й Слобожанщині та закріпачення селянства; колонізація, тобто заселення та освоєння Південної (Степової) України; кінець існування Речі Посполитої і приєднання українських земель, якими вона володіла, до Російської та Австрійської імперій). Вивчення пропонованого курсу передбачає ознайомлення студентів з найважливішими концепціями істориків “українського XIX ст.”, досягненнями в дослідженні національного відродження (модерного націотворення), що становило стрижень тодішнього історичного процесу в усіх його проявах: національно-етносоціальному, соціально-економічному, політичному, духовно-культурному. По-іншому цей період в історії України нерідко називають імперським з огляду на перебування етнічних українських земель під імперською владою Росії та Австрії (Австро-Угорщини). Верхня межа курсу – 1914 р., початок Першої світової війни. “Нова історична епоха – XIX століття”, за словами діаспорного історика Івана Лисяка-Рудницького, “як окремих період української історії ... тривало приблизно від 1780–1790-х років до 1914 року”.</p> <p>Центральною проблемою в тогочасній українській історії стало формування модерної української нації, в основі якої лежала національна самосвідомість, усвідомлення себе частиною єдиної національної спільноти. Це було частиною загальноєвропейського процесу, що характеризувався поступовим переходом від середньовічного, аграрно-ремісничого до індустріального, освіченого і мобільного суспільства, з широкими національно-політичними правами та економічною свободою для всього населення (а не лише для панівної верстви). Загальна тенденція розвитку обох імперій – і</p>	

Романових, і Габсбургів – у XIX – на початку XX ст., за словами російського історика Миколи Троїцького, автора курсу лекцій з історії Росії XIX ст., “незмінно залишалася висхідною: від самодержавно-кріпосницького свавілля через всі перешкоди до початків законності, свободи, демократії”. Водночас можна погодитися з львівським істориком Мар’яном Мудрим, редактором навчального посібника “Час народів. Історія України XIX століття” (співавтори – О.Аркуша, К.Кондратюк, О.Сухий), що XIX ст. не правильно описувати “крізь призму історичних поглядів двадцятого століття”, періоду численних воєн і кривавих конфліктів на знищення, з мілітарно-політичним відтінком, жертвовної національної героїки і т. п. У процесі вивчення курсу студенти будуть вивчати лише дві війни, що безпосередньо стосувалися етнічних українських земель, і то лише порівняно невеликої їх частини – наполеонівської кампанії проти Російської імперії 1812–1814 рр. та Кримської (Східної) війни 1853–1856 рр. Отже, XIX ст. в історії України було досить мирним у військово-політичному аспекті.

Водночас упродовж XIX ст. тривали запеклі “азбучні війни”, суперечки за літературну мову і правопис українців, яку назву (етнонім) вживати для означення свого народу тощо. В інтелектуальній площині XIX ст. – це був “час великих мрій і великих мрійників, які намагалися скинути з себе тягар традиційної реальності, вірили в те, що добрі філософські ідеї самі по собі здатні змінити світ на краще ...”. Процес “національного відродження” не був наперед визначений ні за ідеями, ні за результатами, а національна єдність народжувалася з багатьох відмінностей. Модерна українська національна ідентичність була швидше за все результатом перехресної взаємодії кількох національно-політичних орієнтацій та багатьох індивідуальних ідентичностей, гострих дискусій про суспільні ідеали, що їх приватно й публічно вели представники тогочасної інтелектуальної еліти”. [...] Творцями тогочасної історії України були конкретні люди, які дуже різнилися поглядами на минуле, теперішнє й майбутнє русько-українського простору, часто були захоплені месіанськими ідеями, але відчували величезну любов до своєї “малої” батьківщини. При вивченні пропонованого курсу студенти мають усвідомити, з одного боку, регіональні відмінності (“регіоналізм”, за висловом І.Лисяка-Рудницького, був однією з найбільш характерних рис тогочасної історії України), а з другого, – чому всупереч імперським поділам, численним розбіжностям у ментальності, історичному уявленні, політичній культурі та ін., відбувалася консолідація української нації.

Викладач буде намагатися постійно наголошувати на взаємозалежності підросійської та підавстрійської частин України (а не протиставляти їх, як це часто робилося в українській історичній дидактиці), перенести акценти з політичної історії на історію суспільства. Бо, справді, ідея національної єдності (соборності) України в XIX ст. “розвивалася не стільки в політичній площині (на перешкоді цьому стояли імперські поділи), скільки в чуттєвій сфері, у площині формування в кожного, хто називав себе українцем, почуття “моральної відповідальності” за стан українського суспільства в цілому. Водночас промисловий переворот в Україні, запровадження машинного виробництва, на зміну ручному, мануфактурному, не лише значно прискорили соціально-економічний розвиток, відкрили шлях для ринкового розвитку, по якому вже рухалися передові країни світу, а й докорінно змінили соціальну структуру суспільства і викликали до життя нові суспільно-політичні рухи. В умовах ринкових відносин, що робили людей більш ініціативними і динамічними, забите, неписьменне українське населення перетворювалося на модерну українську націю. На рубежі календарного XIX і XX століть по обидва боки австро-російського кордону виникли перші українські політичні партії, що відкрито поставили за мету боротьбу за самостійну соборну Українську державу. Кінець XIX і, відповідно, початок XX ст. в історичному (а не суто календарному) сенсі поклала Перша світова війна 1914–1918 рр. За словами історика Ярослава Грицака, “XX було століттям воєн і революцій”, які знищили імперії, в т. ч. Російську та Австро-Угорську, стару монархічну владу і започаткували республіканську форму правління, період практичної боротьби за українську національну державність.

3. Мета та цілі курсу

Програма курсу спрямована на формування системного мислення, засвоєння студентами фактичного матеріалу, отримання знань, умінь і навичок з історії “українського XIX ст.”.

Мета викладання даної дисципліни – дати студентам знання про розвиток українського національного руху в контексті європейської історії XIX – початку XX ст. Ключова проблема – “перетворення етносоціальної спільноти на модерну європейську націю” (І.Лисяк-Рудницький). Студент повинен усвідомити особливості становлення новочасного українського суспільства, що проявилися в адміністративно-територіальному, економічному, етносоціальному та культурно-інтелектуальному аспектах, призвели до розриву зі старими, побудованими на аграрному традиціоналізмі цінностями, та формування модерної української нації. Крім того, ставиться мета познайомити студентів з головними напрямками наукових досліджень з історії України в XIX – на початку XX ст. дискусіями питаннями в історіографії, що стосуються проблематики курсу.

Після закінчення курсу студент повинен *знати*:

- термінологію досліджуваного періоду (“національне відродження”, “націотворення”, “нація”, “промисловий переворот” та ін.);
- конкретні події, факти і явища з історії “українського XIX ст.” в культурно-освітньому, соціально-економічному, політичному та інших аспектах, риси повсякденного життя;
- особливості українського національного відродження (модерного націотворення) на Наддніпрянській Україні під владою Російської імперії та на західноукраїнських землях у складі Австрійської (Австро-Угорської) імперії (під кутом зору порівняльного аналізу);
- суть української національної ідеї в контексті націотворчих процесів у Центрально-Східній Європі, характерні риси процесу модерного націотворення українців у порівнянні з відповідними процесами в сусідніх народів (поляків, росіян та ін.);
- соціально-економічну, політичну та культурну активність інших етносів/націй на території України, специфіку міжнаціональних відносин, приклади взаємодії між українським та іншими національними рухами на території України;
- краєзнавчий, регіональний контекст історії України кінця XVIII – початку XX ст.

Після закінчення курсу студент повинен *вміти*:

- робити узагальнення і висновки, розрізняти основні й другорядні явища при конкретному історичному аналізі;
- простежувати причинно-наслідкові зв’язки у висвітленні історичних подій і явищ;
- користуватися картою, знати історико-регіональний поділ України;
- самостійно працювати з історичними документами, здійснювати їх науковий аналіз;
- мати власний аргументований погляд на перебіг історичних процесів, вміння переконувати опонентів;
- визначати місце і роль учасників історичних подій, об’єктивно оцінювати їх діяльність.

Перед студентами ставиться завдання *простежувати*:

- зв’язок навчальної дисципліни “Історія України XIX – початку XX ст.” з етнографією, мовознавством, політологією, фольклористикою, спеціальними історичними дисциплінами тощо.

Студенти мають навчитися після опрацювання курсу:

- встановлювати причинно-наслідкові зв’язки в процесі розкриття історичних подій і явищ;

- розуміти відмінності між регіонами в історичному розвитку “українського ХІХ ст.”;
- вміти просто і доступно висловлювати свої думки, зокрема в працях наукового характеру.

4. Результати навчання (компетентності)

Пропонована дисципліна покликана розвинути наступні компетентності:

Інтегральна компетентність: Здатність розв’язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми історії та археології у процесі професійної діяльності або навчання, що передбачає застосування теорій і методів гуманітарних та соціальних наук та характеризується комплексністю і невизначеністю умов;

загальні компетентності (ЗК):

ЗК 2 – здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя;

ЗК 3 – здатність до абстрактного мислення, аналізу і синтезу;

ЗК 6 – здатність до пошуку та аналізу інформації з різних джерел;

ЗК 7 – здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми;

ЗК 8 – здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях;

спеціальні (фахові) компетентності (СК):

СК 1 – усвідомлення взаємозв’язку між фактами, подіями, явищами і процесами в минулому та сучасності;

СК 2 – усвідомлення відмінностей в історіографічних поглядах різних періодів та в різних контекстах;

СК 9 – здатність працювати з історичними текстами і документами, коментувати, анотувати їх відповідно до певних критеріїв; презентувати і обговорювати результати наукових досліджень;

СК 10 – здатність вільно оперувати спеціальною термінологією.

Програмні результати навчання (ПРН):

ПРН 1 – знати найважливіші факти історичного минулого українського народу і історії людства загалом, а також мати більш глибокі знання про певний історичний період або проблему;

ПРН 2 – розуміти контекст і причини відповідних історичних подій та використовувати ці знання у професійній діяльності;

ПРН 3 – знати основні підходи до вивчення вітчизняної та світової історії, принципи і методи історичного пізнання, основні типи і види історичних джерел;

ПРН 5 – вміти працювати з письмовими, речовими, етнографічними, усними, архівними та іншими історичними джерелами;

ПРН 6 – виявляти взаємозв’язки між процесами у минулому та на сучасному етапі, аналізувати суспільні процеси в історії України

у контексті європейської та світової історії;

ПРН 13 – розуміти загальні та специфічні риси історичного розвитку різних регіонів України, Європи та світу, фактори, що зумовлюють різноманіття культур та національних спільнот, ефективно співпрацювати з носіями різних історичних та культурних цінностей.

5. Організація навчання курсу

Обсяг курсу

Вид заняття

Загальна кількість годин

6 семестр

Денна форма навчання

лекції	24 (за модулями: 12 + 12 год.)
семінарські заняття	36 (за модулями: 20 + 16 год.)
самостійна робота	120 (за модулями – 64+56 год.)

Заочна форма навчання

лекції	10
семінарські заняття	12
самостійна робота	158

Ознаки курсу

Семестр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний / вибірковий
6	014 «Середня освіта. Історія»	3	нормативний

Тематика курсу

Тема, план	Форма заняття	Література (основна)	Завдання, год	Вага оцінки	Термін виконання
Модуль 1. Історія України кінця XVIII – першої половини XIX ст.					
Тема 1. Інкorporація українських земель до	лекція, 2 год.	1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів,	підготовка конспекту	5 б. (вибірко-	Початок вересня

<p>складу Російської та Австрійської імперій в останній третині XVIII ст.</p> <p>1. Ліквідація автономного статусу на Лівобережній і Слобідській Україні в 60–80-х рр. XVIII ст.</p> <p>2. Скасування Запорозької Січі. Запорізькі козаки на нових землях у кінці XVIII – XIX ст.</p> <p>3. Колонізація степових просторів Північного Причорномор'я і Приазов'я.</p> <p>4. Поділи Речі Посполитої останньої третини XIX ст. та їх вплив на політичне становище етнічних українських земель.</p>		<p>2016.</p> <p>2. Бачинський А.Д. Січ Задунайська. 1775–1828: Історико-документальний нарис. – Одеса, 1994.</p> <p>3. Білий Д. Українці Кубані в 1792–1921 роках. Еволюція соціальних ідентичностей. – Львів – Донецьк, 2009.</p> <p>4. Борисенко В. Курс української історії: 3 найдавніших часів до XX ст. – Київ, 1998. (лекція 18)</p> <p>5. Грибовський В. Запорозжці на Кубані. – К., 2008.</p> <p>6. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996.</p> <p>7. Донік О. Україна: у складі двох імперій (остання чверть XVIII – перша половина XIX ст. – К., 2011.</p> <p>8. Когут З. Російський централізм і українська автономія. Ліквідація Гетьманщини 1760–1830. – К., 1996.</p> <p>9. Кабузан В.М., Заселение Новороссии (Екатеринославской и Херсонской губерний) в XVIII – первой половине XIX века. – М., 1976.</p>	<p>семінарського заняття та візуалізованої презентації,</p> <p>2 год.</p> <p><i>індивідуальна робота</i></p> <p>у формі складання таблиці або карти про адміністративно-територіальний устрій України в XIX ст.,</p> <p>2 год.</p>	<p>во, під час опитування на семінарі)</p>	
<p>Тема 1.</p> <p>Інкорпорація українських земель до складу Російської та Австрійської імперій наприкінці XVIII ст.</p> <p>Поняття “українського XIX століття”</p> <p>1. Остаточна ліквідація російським царизмом автономії на Лівобережній і Слобідській Україні в 1760–1780-х рр.</p> <p>2. Переселенські мандри запорозьких козаків та їхніх</p>	<p>семінарське заняття, 2 год.</p>	<p>10. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. – К., 2007.</p> <p>11. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гийдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012.</p> <p>12. Реєнт О. Україна в імперську добу (XIX – початок XX ст.). – К., 2003.</p> <p>13. Рибалка І. Історія України. Част. 2: Від початку XIX ст. до лютого 1917 року. – Харків, 1997.</p> <p>14. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>15. Яковенко Н. Нарис історії України. 3 найдавніших часів до кінця XVIII ст. – К., 1997. – С. 280–296.</p>			

<p>нашадків після ліквідації Січі (1775 р. – XIX ст.).</p> <p>3. Колонізація Південної (Степової) України.</p> <p>4. Входження українських земель до складу Росії та Австрії за поділами Речі Посполитої.</p>					
<p>Тема 2. Україна під владою Російської та Австрійської імперій на переломі XVIII–XIX століть</p> <p>1. Адміністративно-територіальний устрій українських земель у складі Російської та Австрійської імперій.</p> <p>2. Національна (етнічна) і соціальна структура населення України під імперською владою Росії та Австрії.</p> <p>3. Російське самодержавство як політична система на Наддніпрянській Україні.</p> <p>4. Організація австрійської державної влади на західноукраїнських землях.</p>	<p>лекція, самостійне опрацювання</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016. 2. Верменич Я. Адміністративно-територіальний устрій України: еволюція, сучасний стан, проблеми реформування: У 2 част. – К., 2009. – Ч. 1. – С. 248–328 [Розділ 4. Імперські форми управління Україною (XVIII – початок XX ст.)]. 3. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996. 4. Донік О. Україна: у складі двох імперій (остання чверть XVIII – перша половина XIX ст. – К., 2011. 5. Каппелер А. Росія як поліетнічна імперія: Виникнення. Історія. Розпад / Пер. з нім. Х. Назаркевич; наук. ред М. Крикун. – Львів, 2005. 6. Качараба С. Етнодемографічний розвиток Галичини за умов австрійського панування // Галичина: етнічна територія. Тематичний збірник статей / Відп. ред. С. Макарчук. – Львів, 2008. – С. 116–129. 7. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гейдела, С. Грачової. – К., 2007. 8. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гейдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012. 9. Мудрий М. Австрорусинство в Галичині: спроба окреслення проблеми // Вісник Львівського 	<p>підготовка конспекту семінарського заняття та візуалізованої презентації,</p> <p>2 год.;</p> <p>опрацювання тексту лекції на сайті дистанційного навчання,</p> <p>2 год.</p>	<p>5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі)</p>	<p>другий тиждень вересня</p>
<p>Тема 2.</p> <p>Адміністративно-територіальний устрій та політична система Наддніпрянської України та</p>	<p>семінарське заняття, 2 год.</p>				

<p>західноукраїнських земель у кінці XVIII – першій половині XIX ст.</p> <p>1. Адміністративно-територіальний устрій Наддніпрянської України у складі Російської імперії. Російське самодержавство як політична система.</p> <p>2. Адміністративно-територіальний поділ українських земель під владою монархії Габсбургів. Організація австрійської державної влади на території Галичини, Буковини і Закарпаття.</p> <p>3. Реформи “освіченого абсолютизму” австрійських цесарів у 70–80-х рр. XVIII ст. Українське австрофільство.</p> <p>4. Етнічний (національний) і соціальний склад населення Наддніпрянщини та західноукраїнських земель.</p>		<p>університету. Серія історична. – Львів, 2000. – Вип.35–36. – С. 571–604.</p> <p>10. Полещук Т. Історія Росії XIX – початку XX ст. / Наук. ред. М.Г.Крикун. – Львів, 2008.</p> <p>11. Рибалка І. Історія України. Част. 2: Від початку XIX ст. до лютого 1917 року. – Харків, 1997.</p> <p>12. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>13. Шандра В. Генерал-губернаторства в Україні: XIX – початок XX століття. – К., 2005.</p>			
<p>Тема 3. Українське національно-культурне відродження першої половини XIX ст.</p> <p>1. Ідейні витoki і зміст українського національного відродження кінця XVIII –</p>	<p>лекція, 2 год.</p>	<p>1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016.</p> <p>2. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996.</p> <p>3. Єкельчик С. Історія України. Становлення</p>	<p>підготовка конспекту семінарського заняття та візуалізованої презентації, 2 год.,</p>	<p>5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі)</p>	<p>третій тиждень вересня</p>

<p>початку XX ст. Методологічні дискусії у висвітленні становлення модерної української нації.</p> <p>2. Загальна періодизація українського відродження (модерного націотворення).</p> <p>3. Центри українського національно-го руху під російською та австрійською владою в кінці XVIII – першій половині XIX ст.</p> <p>4. Народознавчі дослідження з української історії, фольклористики і мовознавства на підросійській Україні першої половини XIX ст.</p>		<p>модерної нації. – К., 2011.</p> <p>4. Іванова Л.Г. Роль інтелігенції України у формуванні етносоціальної свідомості у 30-ті – 40-ві роки XIX ст. // Український історичний журнал. – 1991. – № 8. – С. 83–94.</p> <p>5. Іванова Л. Україна між Сходом і Заходом: до проблеми становлення національної ідеї в українській суспільно-політичній думці в контексті східноєвропейського розвитку (I половина XIX ст.). – К., 2007.</p> <p>6. Лисяк-Рудницький І. Історичні есе: В 2-х т. – К., 1994. – Т. I.</p> <p>7. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гейдела, С. Грачової. – К., 2007.</p> <p>8. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гейдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012.</p> <p>9. Райківський І. Концептуальні засади українського національного відродження XIX століття // Вісник Прикарпатського університету. Історія. – Івано-Франківськ, 2007. – Вип. XII–XIII. – С. 3–14; Івано-Франківськ, 2008. – Вип. XIV. – С. 3–17.</p> <p>10. Райківський І. Ідея української національної єдності в громадському житті Галичини XIX століття. – Івано-Франківськ, 2012.</p> <p>11. Райківський І. Ідея української соборності в підавстрійській Галичині (XIX – початок XX століття). – Івано-Франківськ, 2016.</p> <p>12. Райківський І. Ідея соборності України в працях надніпрянських науковців кінця XVIII – першої половини XIX ст. // Вісник Прикарпатського університету. Історія. – Івано-Франківськ, 2006. – Вип. X–XI. – С. 3–17.</p> <p>13. Райківський І. Українське національне відродження кінця XVIII – початку XX ст. в</p>	<p><i>індивідуальне завдання:</i></p> <p>опрацювання народознавчих праць надніпрянських авторів першої пол. XIX ст., 6 год.</p>		
<p>Тема 3.</p> <p>Українське національно-культурне відродження на Надніпрянській Україні кінця XVIII – першої половини XIX ст.</p> <p>1. Витоки, зміст та етапи українського національного відродження (модерного націотворення) кінця XVIII – початку XX ст. в європейському контексті.</p> <p>2. Фольклорно-етнографічні та мовознавчі дослідження на</p>	<p>семінарське заняття, 2 год.</p>	<p>модерної нації. – К., 2011.</p> <p>4. Іванова Л.Г. Роль інтелігенції України у формуванні етносоціальної свідомості у 30-ті – 40-ві роки XIX ст. // Український історичний журнал. – 1991. – № 8. – С. 83–94.</p> <p>5. Іванова Л. Україна між Сходом і Заходом: до проблеми становлення національної ідеї в українській суспільно-політичній думці в контексті східноєвропейського розвитку (I половина XIX ст.). – К., 2007.</p> <p>6. Лисяк-Рудницький І. Історичні есе: В 2-х т. – К., 1994. – Т. I.</p> <p>7. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гейдела, С. Грачової. – К., 2007.</p> <p>8. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гейдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012.</p> <p>9. Райківський І. Концептуальні засади українського національного відродження XIX століття // Вісник Прикарпатського університету. Історія. – Івано-Франківськ, 2007. – Вип. XII–XIII. – С. 3–14; Івано-Франківськ, 2008. – Вип. XIV. – С. 3–17.</p> <p>10. Райківський І. Ідея української національної єдності в громадському житті Галичини XIX століття. – Івано-Франківськ, 2012.</p> <p>11. Райківський І. Ідея української соборності в підавстрійській Галичині (XIX – початок XX століття). – Івано-Франківськ, 2016.</p> <p>12. Райківський І. Ідея соборності України в працях надніпрянських науковців кінця XVIII – першої половини XIX ст. // Вісник Прикарпатського університету. Історія. – Івано-Франківськ, 2006. – Вип. X–XI. – С. 3–17.</p> <p>13. Райківський І. Українське національне відродження кінця XVIII – початку XX ст. в</p>			

<p>Наддніпрянській Україні. 3. Історична наука Наддніпрянщини в процесі утвердження української національної самосвідомості. 4. Роль нової української літератури в національному відродженні на східноукраїнських землях.</p>		<p>європейському контексті: витоки, зміст, періодизація // Галичина. – 1999. – № 3. – С. 4–23. 14. Райківський І. Уявлення наддніпрянських науковців про Галичину в першій половині XIX ст. // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – Вип. 16: Ювілейний збірник на пошану Івана Патера. – Львів, 2008. – С. 127–142. 15. Сарбей В. Етапи формування української національної самосвідомості (кінець XVIII – початок XX ст.) // Український історичний журнал. – 1993. – № 7–8. – С. 3–16. 16. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p>			
<p>Тема 4. Українське національно-культурне відродження на західних землях України першої половини XIX ст. 1. Нова українська література Наддніпрянщини в процесі національно-культурного відродження. 2. Наукова стадія в національному відродженні Галичини в перші десятиліття XIX ст. 3. Внесок “Руської трійці” в розвиток народознавства і нової української літератури. Послідовники “Трійці” в Галичині. 4. Особливості національно-культурного відродження на</p>	<p>лекція, 2 год.</p>	<p>1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016. 2. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996. 3. Зашкільняк Л. Іван Вагилевич на тлі свого часу та історіографії // Багатокультурне історичне середовище Львова в XIX і XX ст. / За ред. Л.Зашкільняка і Є.Матерницького. – Львів – Жешув, 2006. – Т. IV. – С. 146–153. 4. Історія української літератури XIX ст.: У трьох томах. – К., 1995. – Кн. 1. 5. Каппелер А. Національний рух українців у Росії та Галичині: спроба порівняння // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – Вип. 1. – К., 1992. – С. 104–119. 6. Кирчів Р. Етнографічно-фольклористична діяльність “Руської трійці”. – К., 1990. 7. Кирчів Р. Маркіянове сузір’я. Ті, хто пробудив, “воодушевив” і повів за собою Маркіян Шашкевич. – Львів, 2012.</p>	<p>підготовка конспекту семінарського заняття та візуалізованої презентації, 2 год., <i>індивідуальне завдання:</i> опрацювання народознавчих праць західноукраїнських авторів першої пол. XIX ст., 4 год.</p>	<p>5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі)</p>	<p>кінець вересня</p>

Закарпатті й Буковині.		8. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гейдела, С. Грачової. – К., 2007.			
Тема 4. Українське національно-культурне відродження на західноукраїнських землях першої половини XIX ст. 1. Перша хвиля національного відродження (модерного націотворення) в Галичині в 1810–1830-х рр. 2. Діяльність “Руської трійці” – переломна подія в західноукраїнському національному русі. Послідовники “Трійці” в Галичині. 3. Наукова стадія в національному відродженні на Буковині й Закарпатті. 4. “Українське питання” в баченні російської та австрійської влади й громадськості.	семінарське заняття, 2 год.	9. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гейдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012. 10. Орлевич І. Ставропігійський інститут у Львові (кінець XVIII – 60-і рр. XIX ст.). – Львів, 2000. 11. Орлевич І. Денис Зубрицький: штрихи до портрета історика і громадського діяча // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. Вип. 9. – Львів, 2001. – С. 281–299. 12. Петраш О. “Руська трійця” (М. Шашкевич, І. Вагилевич, Я. Головацький та їхні літературні послідовники). – 2-е вид. – К., 1986. 13. Райківський І. Ідея української національної єдності в громадському житті Галичини XIX століття. – Івано-Франківськ, 2012. 14. Райківський І. Ідея української соборності в південноукраїнській Галичині (XIX – початок XX століття). – Івано-Франківськ, 2016. 15. Райківський І. Розвиток українського народознавства в Галичині у першій третині XIX ст. // Українознавчі студії. – Івано-Франківськ, 2007–2008. – № 8–9. – С. 278–295. 16. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9. 17. Стеблій Ф. Початки українського національного руху в Галичині // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність // К., 1995. – Вип. 2. – С. 59–70. 18. Стеблій Ф. Предтеча “Руської Трійці”: Перемишльський культурно-освітній осередок першої половини XIX ст. – Львів, 2003. 19. Шалата М. Маркіян Шашкевич. – К., 1969.			
Тема 5.	семінарське	1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О.	підготовка	5 б.	початок жовтня

<p>Україна у війні Російської імперії з наполеонівською Францією (1812–1814 рр.)</p> <p>1. Україна в завойовницьких планах Наполеона I та ставлення до нього верхівки українського суспільства.</p> <p>2. Воєнні дії 1812 р. на території України. Формування козацького і земського ополчення.</p> <p>3. Українці на фронтах бойових дій та в партизанській війні проти французької армії (1812–1814 рр.).</p> <p>4. Репресії російського царизму щодо українців-учасників війни. Режим аракчєсвщини. Військові поселення.</p>	<p>заняття, 2 год.</p>	<p>Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016.</p> <p>2. Абаліхін Б.С. Герой-партизан 1812 р. (До 190-річчя від дня народження Є.В.Четвертака) // Український історичний журнал. – 1971. – №12. – С. 126–127.</p> <p>3. Абаліхін Б. Український народ у Вітчизняній війні 1812 р. – К., 1962.</p> <p>4. Абаліхін Б.С. Участь народних мас України у війні: До 175-річчя Вітчизняної війни 1812 р. // Український історичний журнал. – 1987. – №10. – С. 61–69.</p> <p>5. Ададуров В. “Наполеоніда” на Сході Європи: уявлення, проекти та діяльність уряду Франції щодо південно-західних окраїн Російської імперії на початку XIX століття. – Львів, 2007.</p> <p>6. Ададуров В. Львів у наполеонівську епоху // Львів: місто-суспільство-культура. Зб. наукових праць. – Т. 3. – Львів, 1999. – С. 209–231.</p> <p>7. Борщак І. Наполеон і Україна. З невідомих документів із тогочасними ілюстраціями. – Львів, 1937.</p> <p>8. Захарчук О. Сучасна українська історіографія про ставлення Наполеона I до південно-західних окраїн Російської імперії в 1812 р. // Український історичний журнал. – 2014. – № 1. – С. 169–187.</p> <p>9. Захарчук О. Україна в планах Наполеона Бонапарта // Київська старовина. – 1995. – №3. – С. 73–77.</p> <p>10. Рибалка І. Історія України. Част. 2: Від початку XIX ст. до лютого 1917 року. – Харків, 1997.</p> <p>11. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>12. Скрипник А.Ю. Диверсійно-розвідувальні заходи наполеонівської агентури в південно-західних губерніях Російської імперії (1806 – 1814) //</p>	<p>конспекту семінарського заняття та візуалізованої презентації, 2 год., <i>індивідуальне завдання:</i> складання хронологічної таблиці про участь населення України у війні Російської імперії з наполеонівською Францією, 2 год.</p>	<p>(вибірково, під час опитування на семінарі)</p>	
--	----------------------------	---	---	--	--

		Український історичний журнал. – 2015. – №5. – С. 103–111. 13. Україна. Українці: Ще кілька довідок про героїв Вітчизняної війни 1812 року // Україна. – 1994. – № 4, 5.			
Тема 5. Соціально-економічний розвиток України в першій половині XIX ст. Криза кріпосництва 1. Сільське господарство Наддніпрянщини в умовах феодално-кріпосницької системи: загальний аналіз. 2. Зародження капіталістичного виробництва в сільському господарстві і промисловості. Початок промислового перевороту. 3. Внутрішня торгівля на підросійській Україні. Місце України в зовнішній торгівлі імперії. 4. Зміни в структурі населення Наддніпрянської України. 5. Соціально-економічне становище західноукраїнських земель у складі Габсбурзької монархії (до 1848 р.).	лекція, 2 год.	1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016. 2. Господарство України в XIX – на початку XX ст. // Лановик Б., Матисякевич З., Матейко Р. Економічна історія України і світу: Підручник. – К., 1999. – С. 463–595. 3. Господарство України в XIX – на початку XX ст. // Україна і світ. – К., 1994. – С. 233–295. 4. Гордуновський О.М. Розвиток промислового виробництва у поміщицьких господарствах Правобережної України першої половини XIX ст. // Український історичний журнал. – 2000. – № 1. – С. 61–71. 5. Гуржій І. Зародження робітничого класу України (кінець XVIII – перша половина XIX ст.). – К., 1958. 6. Гуржій І. Розвиток товарного виробництва і торгівлі на Україні. (З XVIII ст. до 1861 р.). – К., 1962. 7. Гуржій І. Розклад феодално-кріпосницької системи в сільському господарстві України першої половини XIX ст. – К., 1954. 8. Донік О.М. Купецтво як стан в Україні (XIX ст.) // Український історичний журнал. – 2006. – № 3. – С. 16–42. 9. Задорожний В. Товарне виробництво і торгівля на західноукраїнських землях (кінець XVIII – перша половина XIX ст.). – Львів, 1989. 10. Історія українського селянства: Нариси в 2-х томах / Відп. ред. В.А.Смолій. – К., 2006. – Т. 1, – С. 311–354. (розділ 7).	підготовка конспекту семінарського заняття та візуалізованої презентації, 2 год.	5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі)	другий тиждень жовтня
Тема 6. Соціально-економічний розвиток України в умовах кріпосницьких відносин	семінарське заняття, 2 год.				

<p>першої половини XIX ст. 1. Особливості феодално-кріпосницької системи на Наддніпрянській Україні. Зародження ринкових елементів у сільському господарстві. 2. Початок промислового перевороту. Розвиток капіталізму в промисловості. 3. Міста і торгівля Наддніпрянщини в умовах становлення ринкових відносин. 4. Формування нових соціальних груп та зміни в структурі населення Наддніпрянської України. 5. Соціально-економічне становище українських регіонів у складі Габсбурзької монархії (до 1848 р.). 6. Масова антикріпосницька боротьба на Наддніпрянщині та західноукраїнських землях. Легендарні селянські ватажки. Устим Кармелюк.</p>		<p>11. Мельник Л.Г. Міста України за всеросійським переписом 1840 р. // Український історичний журнал. – 1989. – № 12. – С. 49–56. 12. Рибалка І. Історія України. Част. 2: Від початку XIX ст. до лютого 1917 року. – Харків, 1997. 13. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9. 14. Стеблій Ф. Боротьба селян Східної Галичини проти феодалного гніту в першій половині XIX ст. – К., 1961. 15. Устим Кармелюк // Котляр М., Смолій В. Історія в життєписах. – К., 1994. – С. 302–309.</p>			
<p>Тема 6. Громадська опозиція російському царизму на Наддніпрянській Україні першої третини XIX ст. 1. Історичні передумови</p>	<p>лекція, самостійне опрацювання</p>	<p>1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016. 2. Бовуа Д. Російська влада та польська шляхта в Україні / Пер. з франц. З.Борисюк. – Львів, 2003.</p>	<p>підготовка конспекту семінарського заняття та візуалізованої</p>	<p>5 б. (вибірково, під час опитування на</p>	<p>третій тиждень жовтня</p>

<p>формування опозиційних рухів проти царизму і кріпосництва в Росії.</p> <p>2. Масонство як релігійно-етичний рух. Масонські ложі в Україні. “Малоросійське товариство”.</p> <p>3. Таємні антисамодержавні організації у військах Російської імперії: заснування, програмні вимоги, діяльність.</p> <p>4. Повстанці-декабристи та Україна. Історичне значення декабристського руху.</p> <p>5. Польський визвольний рух на Правобережній Україні в 1830-х рр.</p>		<p>3. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996.</p> <p>4. Іванова Л. Україна між Сходом і Заходом: до проблеми становлення національної ідеї в українській суспільно-політичній думці в контексті східноєвропейського розвитку (I половина XIX ст.). – К., 2007.</p> <p>5. Казьмирчук Г.Д., Латиш Ю.В. Рух декабристів: дискусійні питання та спроба їх розв’язання (до 180-річчя повстання) // Український історичний журнал. – 2005. – № 6. – С. 50–65.</p> <p>6. Калугін Ю. Декабристи на Україні. – К., 1971.</p> <p>7. Коляда І., Куриленко О. Вожді декабристів в Україні: Павло Пестель, Сергій Муравйов-Апостол (історичні есе) // Історія в школі. – 2006. – № 2. – С. 16–20.</p> <p>8. Коляда І. Повстання чернігівського полку (1825–1826 рр.): погляд через два століття // Історія в школі. – 2006. – № 1. – С. 7–12.</p> <p>9. Крижанівська О. Масонство в Україні в другій половині XVIII–XIX ст. // Історія в школах України. – 1997. – № 1. – С. 2–4.</p> <p>10. Крижановська О. Таємні організації в Україні. Масонський рух у XVIII – на початку XX ст. – К., 1998.</p> <p>11. Крижановська О. Таємні організації: масонський рух в Україні. – К., 2009. (Сер. “Невідома Україна”).</p> <p>12. Лисенко М. Декабристський рух на Україні. – К., 1954.</p> <p>13. Лисенко М. Повстання Чернігівського полку. – К., 1956.</p> <p>14. Масонство // Енциклопедія українознавства. Словникова частина. Перевид. В Україні. – Львів, 1994. – Т. 4. – С. 1486–1488.</p>	<p>презентації, 2 год.; опрацювання тексту лекції на сайті дистанційного навчання, 2 год., <i>індивідуальне завдання:</i> опрацювання джерел з історії декабри- стського руху, 2 год.</p>	<p>семінарі)</p>	
<p>Тема 7. Громадська опозиція російському царизму на Україні в другій половині 1810–1830-х рр.</p> <p>1. Опозиційність масонських лож. “Малоросійське товариство”.</p> <p>2. Опозиційна та революційна діяльність декабристів на Україні.</p> <p>3. Польський визвольний рух на Правобережній Україні. Листопадове 1830 р. повстання.</p>	<p>семінарське заняття, 2 год.</p>				

<p>4. “Українське питання” в діяльності опозиційних та революційних організацій на Україні.</p>		<p>15. Рибалка І. Історія України. Част. 2: Від початку XIX ст. до лютого 1917 року. – Харків, 1997.</p> <p>16. Римаренко І. Виникнення і формування масонства в Україні // Історичний журнал. – 2005. – № 4. – С. 71–76.</p> <p>17. Савичев М. Первые благовестители свободы. (О деятельности декабристов на Украине). – К., 1990.</p> <p>18. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>19. Сергієнко Г. Декабристи та їх революційні традиції на Україні. – К., 1975.</p>			
<p>Тема 7. Кирило-Методіївське братство – перша українська таємна політична організація</p> <p>1. Огляд джерел і літератури з історії кирило-методіївців.</p> <p>2. Історичні передумови політизації українського національно-го руху.</p> <p>3. Утворення Кирило-Методіївського братства, склад його учасників.</p> <p>4. Основні програмні документи і практична діяльність кирило-методіївців.</p> <p>5. Тарас Шевченко і Кирило-Методіївське братство.</p> <p>6. Арешти, суд і розправа царизму над кирило-методіївцями. Історичне значення товариства.</p>	<p>лекція, 2 год.</p>	<p>1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016.</p> <p>2. Возняк М. Кирило-Методіївське Братство. – Львів, 1921.</p> <p>3. Гончарук П. Провісники української ідеї (до 160-річчя Кирило-Методіївського товариства) // Київська старовина. – 2006. – № 1. – С. 3–31.</p> <p>4. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996.</p> <p>5. Грушевський М. В сімдесяти роковини Кирило-Методіївської справи // Український історик. – 1984. – № 1–4. – С. 219–225. (Грушевський М.С. Твори: у 50 т. / Редкол.: П. Сохань (голов. ред.), Я. Дашкевич, І. Гирич та ін. – Львів, 2007. Т. 4. Кн. 1. – С. 51–55).</p> <p>6. Зайончковский П. Кирилло-Методиевское общество (1846–1847 гг.). – Москва, 1959.</p> <p>7. Забужко О. Шевченків міф України. Спроба філософського аналізу. – 3-є вид. – К., 2006.</p> <p>8. Козак С. Концепція слов’янської федерації у програмі Кирило-Методіївського братства // Золоті ворота. – 1992. – Вип. 2. – С. 72–83.</p>	<p>підготовка конспекту семінарського заняття та візуалізованої презентації, 2 год., <i>індивідуальне завдання:</i> опрацювання джерел з історії кирило-методіївців, 2 год.</p>	<p>5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі)</p>	<p>кінець жовтня</p>
<p>Тема 8.</p>	<p>семінарське</p>	<p>9. Райківський І. Тарас Шевченко і Галичина (XIX –</p>			

<p>Початок політизації українського національного руху. Кирило-Мефодіївське братство (1846–1847 рр.)</p> <p>1. Історичні передумови і чинники політизації українського національного руху.</p> <p>2. Утворення і склад Кирило-Мефодіївського братства. Аналіз програмних документів.</p> <p>3. Практична діяльність кирило-мефодіївців і репресії проти них царизму. Історичне значення товариства.</p> <p>4. Тарас Шевченко та його роль в українському національному русі.</p>	<p>заняття, 2 год.</p>	<p>початок ХХ ст.) // Прикарпатський вісник НТШ. Слово. – Івано-Франківськ, 2013. – Вип. 2 (22). – С. 85–101.</p> <p>10. Рибалка І. Історія України. Част. 2: Від початку ХІХ ст. до лютого 1917 року. – Харків, 1997.</p> <p>11. Сарбей В. Апостоли народної свободи (до 150-річчя Кирило-Мефодіївського товариства) // Слов'янське віче. – 1996. – № 3. – С. 134–139.</p> <p>12. Сарбей В. Зачинателі політичної боротьби за українську державність і слов'янську єдність (До 150-річчя створення та діяльності Кирило-Мефодіївського товариства) // Історія України. – 1996. – № 1. – С. 1–4.</p> <p>13. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>14. Сергієнко Г. Я. Кирило-Мефодіївське товариство: утвердження ідеї національного відродження України в слов'янському світі // Український історичний журнал. – 1996. – № 1. – С. 14–28.</p> <p>15. Сергієнко Г. Т. Г. Шевченко і Кирило-Мефодіївське товариство. – К., 1983.</p> <p>16. Сергієнко Г. Яскрава сторінка визвольного руху (До 125-річчя Кирило-Мефодіївського товариства). – К., 1971.</p>			
<p>Тема 8. Україна в європейській демократичній революції 1848–1849 рр.</p> <p>1. Ідейні передумови революційної “весни народів” у Галичині.</p> <p>2. Утворення і діяльність Головної руської ради – першої політичної організації українців Галичини.</p> <p>3. Загострення польсько-</p>	<p>лекція, 2 год.</p>	<p>1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України ХІХ століття. – Львів, 2016.</p> <p>2. Богачевська М. 1848 рік у Східній Галичині // Сучасність. – Мюнхен, 1964. – №6. – С. 98–108.</p> <p>3. Гречило А. відродження українських національних символів у Галичині в 1848 р. // Знак. Вісник Українського геральдичного товариства. – Львів, 1998. – №16 (червень). – С. 1–2.</p> <p>4. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації ХІХ–ХХ століття. – К., 1996.</p>	<p>підготовка конспекту семінарського заняття та візуалізованої презентації, 2 год., індивідуальне завдання: опрацювання джерел з історії</p>	<p>5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі)</p>	<p>початок листопада</p>

<p>українських політичних взаємин у Галичині в 1848 р. “Руський собор”.</p> <p>4. Успіхи галицьких українців у культурно-освітній діяльності періоду “весни народів”.</p> <p>5. Листопадове 1848 р. збройне повстання у Львові. Наступ урядової реакції.</p> <p>6. Піднесення селянського руху і скасування панщини на західноукраїнських землях.</p> <p>7. Наддніпрянська Україна в умовах Європейської демократичної революції.</p> <p>8. Особливості національного руху на Буковині і Закарпатті в 1848–1849 рр. Історичне значення революції в Галичині.</p>		<p>5. Дашкевич Я. “Весна народів” 1848 року та її передісторія в Україні // Вісник Львівської комерційної академії. Серія – гуманітарні науки. – Вип. 3. – Львів, 2000. – С. 5–13.</p> <p>6. Добржанський О. Національний рух українців Буковини другої половини XIX – початку XX ст. – Чернівці, 1999.</p> <p>7. Іванова Л. Україна між Сходом і Заходом: до проблеми становлення національної ідеї в українській суспільно-політичній думці в контексті східноєвропейського розвитку (I половина XIX ст.). – К., 2007.</p> <p>8. Історія України в особах: XIX–XX ст. – К., 1995. – С. 53–58. (<i>Лук’ян Кобилиця</i>).</p> <p>9. Кріль М. Питання національної самобутності українців Галичини на Слов’янському з’їзді 1848 р. у Празі // Славістичні студії. – Т. 1. Матеріали V-го славістичного колоквиуму (Львів, 14–16 травня 1996 р.). – Львів, 1997. – С. 132–138.</p> <p>10. Пилипчук Р. Український аматорський театр у Коломиї (1848–1850) // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – Вип. 9. – Львів, 2001. – С. 238–253.</p> <p>11. Райківський І. Ідея української національної єдності в громадському житті Галичини XIX століття. – Івано-Франківськ, 2012.</p> <p>12. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>13. Стеблій Ф. “Весна народів” // Історико-культурні та краєзнавчі нариси. Львівщина. – Львів, 1998. – С. 165–182.</p> <p>14. Турій О. Українське духовенство і національно-політична боротьба в Галичині під час революції 1848–1849 років // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – Вип. 9. – Львів,</p>	<p>Головної руської ради, 2 год.</p>		
<p>Тема 9. Україна в період європейської “весни народів” 1848–1849 рр.</p> <p>1. Ідейні передумови революції 1848 р.</p> <p>2. Політичне відродження галицьких русинів-українців у 1848 р. та польсько-українська конфронтація. Головна руська</p>	<p>семінарське заняття, 2 год.</p>				

<p>рада. “Руський собор”.</p> <p>3. Здобутки галичан у культурно-освітній діяльності періоду “весни народів”.</p> <p>Пробудження національної свідомості на Буковині й Закарпатті.</p> <p>4. Селянський рух і скасування панщини на західноукраїнських землях.</p> <p>5. Європейська революція та підвладна Російській імперії Наддніпрянська Україна.</p>		<p>2001. – С. 159–180.</p> <p>15. Франко І. Панщина та її скасування 1848 р. в Галичині // Збір. творів у 50-ти т. – К., 1986. – Т. 47. – С. 7–122.</p>			
<p>Тема 10.</p> <p>Кримська (Східна) війна 1853–1856 рр. та Україна</p> <p>1. Передумови, привід і початок війни. Напад англо-французького флоту на Одесу.</p> <p>2. Воєнні дії в Криму та оборона Севастополя. Поразка Російської імперії.</p> <p>3. Піднесення антикріпосницького руху під час Кримської війни.</p>	<p>семінарське заняття, 2 год.</p>	<p>1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016.</p> <p>2. Волковинський В., Реєнт О. Україна у Кримській війні 1853–1856 рр. (до 150-річчя Східної війни). – К., 2006.</p> <p>3. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996.</p> <p>4. Гуржій І. Селянський рух на Україні в 1856 р. – К., 1956.</p> <p>5. Кожекін А. Севастополь 1854–1855 рр. – чия слава? // Український історичний журнал. – 1995. – №3. – С. 153–154.</p> <p>6. Кримська війна 1853–1856 рр. та Україна // http://www.litopys.com.ua/encyclopedia/krimska-v-yna-1853-1856-rr-ta-ukra-na/krimska-v-yna-1853-1856-rr-ta-ukra-na-3/</p> <p>7. Кульчицький С. Кримська війна 1853–1856, Східна війна 1853–1856 // Енциклопедія історії України: Т. 5: Кон - Кю / Редкол.: В.А. Смолій (голова) та ін. – К.,</p>	<p>підготовка конспекту семінарського заняття та візуалізованої презентації, 2 год., індивідуальне завдання: складання хронологічної таблиці про участь населення України в Кримській війні, 2 год.</p>	<p>5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі)</p>	<p>другий тиждень листопада</p>

		<p>2008.</p> <p>8. Рибалка І. Історія України. Част. 2: Від початку XIX ст. до лютого 1917 року. – Харків, 1997.</p> <p>9. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>10. Соколюк С. Українці у Кримській (Східній) війні 1853–1956 років // Воєнна історія. – 2009. – № 2 (44).</p> <p>11. Токаржевський-Карашевич І. Велика річниця (Кримська війна 1853–1856 рр.) // Визвольний шлях. – Лондон, 1954. – Кн. 12. – С. 53–61; 1955. – Кн. 1. – С. 24–29.</p>			
<p>Тема 11.</p> <p>Українська культура в першій половині XIX ст.</p> <p>1. Загальна характеристика розвитку української культури. Стан освіти і науки.</p> <p>2. Музичне, театральне й образотворче мистецтво.</p> <p>3. Традиційно-побутова культура і звичаї українського народу.</p>	<p>семінарське заняття, самостійне опрацювання</p>	<p>1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016.</p> <p>2. Затенацький Я. Українське мистецтво першої половини XIX ст. – К., 1965.</p> <p>3. Історія української культури: у 5 т. – Т. 4, кн. 1: Українська культура першої половини XIX століття / ред. кол. Г.А. Скрипник (гол. ред.) [та ін.]. – К., 2008.</p> <p>4. Історія української літератури XIX ст.: У 3-х книгах / за ред. М.Т. Яценка. – К., 1995. – Кн. 1.</p> <p>5. Історія Української РСР: у 8 т., 10 кн. – Т. 3: Україна в період розкладу і кризи феодално-кріпосницької системи. Скасування кріпосного права і розвиток капіталізму (XIX ст.) / відп. ред. А. Г. Шевелєв. – К., 1978.</p> <p>6. Кондратюк К. Портрети видатних українських митців XIX – початку XX ст. – Львів, 1995.</p> <p>7. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. – К., 2007.</p> <p>8. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гийдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012.</p> <p>9. Попович М. Нарис історії культури України. – К., 1998.</p>	<p>підготовка конспекту та візуалізованої презентації,</p> <p>6 год.</p>	<p>5 б.</p> <p>(вибірково, під час колоквиуму та контрольного тестування)</p>	<p>кінець листопада</p>

		<p>10. Рибалка І. Історія України. Част. 2: Від початку XIX ст. до лютого 1917 року. – Харків, 1997.</p> <p>11. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>12. Степовик Д. Українське мистецтво першої половини XIX століття. – К., 1982.</p>			
<p>Тема 12. Україна XIX століття в уявленнях чужинців 1. Німецькі мандрівники і вчені про Україну (Йоганн Крістіан фон Енгель, Йоганн Георг Коль Йоганн Генрих Блазіус, Август Гакстгаузен, Едуард Гартман та ін.). 2. Французькі зацікавлення Україною (Вольтер, Жан-Бенуа Шерер, Проспер Меріме, Каміль Делямар та ін.). 3. Україна очима англійців (Джозеф Маршалл, Вільям Кокс, Едвард Даніель Кларк, Джордж Раффалович, Роберт Вільям Сітон-Вотсон та ін.). 4. Російська громадськість про Україну (Малоросію). Погляди науковців і громадських діячів у Росії на Галичину (Петро Кеппен, Михайло Погодін, Василь Кельсієв, Михайло Раєвський та ін.).</p>	<p>семінарське заняття, самостійне опрацювання</p>	<p>1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016.</p> <p>2. Ададуров В. “Наполеоніда” на Сході Європи: уявлення, проекти та діяльність уряду Франції щодо південно-західних окраїн Російської імперії на початку XIX століття. – Львів, 2007.</p> <p>3. Брицький П., Бочан П. Німці, французи і англійці про Україну та український народ у XVIII–XIX століттях. – Чернівці, 2011.</p> <p>4. Вулф Л. Винайдення Східної Європи. Мапа цивілізації у свідомості епохи Просвітництва / Пер. з англ. Х.Назаркевич; наук. ред. М.Мудрий. – Львів, 2015.</p> <p>5. Вьоллер Б. Галичина як проблема географічної інтеграції: місце коронного краю на ментальних картах у німецькій та австрійській географії XIX – початку XX ст. // Ейдос: Альманах теорії та історії історичної ануки. – К., 20112012. – Вип. 6. – С. 269–287.</p> <p>6. Захарчук О. Сучасна українська історіографія про ставлення Наполеона I до південно-західних окраїн Російської імперії в 1812 р. // Український історичний журнал. – 2014. – № 1. – С. 169–187.</p> <p>7. Із австрійсько-німецької україніки 18–19 століть / Упоряд., пер., комент. Б.Гавришкова. – Львів, 2008.</p> <p>8. Кураєв О. Український чинник у системі політичних інтересів Відня та Берліна (1843–1914) // Український історичний журнал. – 2006. – № 1. – С.</p>	<p>підготовка конспекту та візуалізованої презентації, 6 год.</p>	<p>5 б. (вибірково, під час колоквиуму та контрольного тестування)</p>	

		<p>43–61.</p> <p>9. Луняк Є. “Історія козаків” Шарля-Луї Лезюра (1814) в контексті козацьких зацікавлень у наполеонівській Франції // Проблеми історії України XIX – початку XX ст. – К., 2013. – Вип. 21. – С. 234–250.</p> <p>10. Миллер А. “Украинский вопрос” в политике властей и русском общественном мнении (вторая половина XIX в.). – Санкт-Петербург, 2000. (2-ге вид., доповн.: Украинский вопрос в Российской империи. – К., 2013).</p> <p>11. Панчук І. Історія України очима іноземців: Довідник-хрестоматія. – Тернопіль, 2011.</p> <p>12. Січинський В. Чужинці про Україну. – К., 2011. (6 розділ).</p> <p>13. Сухий О. Від русофільства до москвофільства (російський чинник у громадській думці та суспільно-політичному житті галицьких українців у XIX столітті). – Львів, 2003.</p> <p>14. Швагуляк М. “Східна криза” і зовнішньополітичні альтернативи Пруссії: українські “пунктири” (1853–1854) // Швагуляк М. Історичні студії: Українці на роздоріжжях та крутих поворотах історії (друга половина XIX – перша половина XX ст.), – Львів, 2013. – С. 594–614.</p> <p>Швагуляк М. Бісмарк і українське питання // Швагуляк М. Історичні студії: Українці на роздоріжжях та крутих поворотах історії (друга половина XIX – перша половина XX ст.), – Львів, 2013. – С. 615–642.</p>			
<p>Тема 13. Повсякденне життя населення України в XIX столітті 1. Історія повсякдення як</p>	<p>семінарське заняття, самостійне опрацювання</p>	<p>1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016.</p> <p>2. Баран О. Матеріальне становище галицького сільського духовенства наприкінці XIX – 30-х рр. XX ст. // Вісник Прикарпатського університету. Серія:</p>	<p>підготовка конспекту та візуалізованої презентації, проблемне</p>	<p>5 б. (вибірково, на колоковіумі)</p>	

<p>науковий підхід для вдосконалення досліджень історії України XIX – початку XX ст.</p> <p>2. Світогляд і соціальна поведінка українських селян.</p> <p>3. Повсякденне життя української світської і духовної інтелігенції.</p> <p>4. Особливості повсякдення міських жителів України.</p>		<p>Історія. – 2009. – Вип. XV. – С. 44–54.</p> <p>3. Баран О. Українська сільська інтелігенція Галичини (кінець XIX ст. – 1939 р.): спроби ідентифікації // Галичина. – 2005. – № 11. – С. 307–313.</p> <p>4. Вільшанська О. Повсякденне життя міст України кін. XIX – початку XX ст.: європейські впливи та українські національні особливості. – К., 2009.</p> <p>5. Ганусин О. Матеріально-побутове становище галицької творчої інтелігенції на зламі XIX–XX століть // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія: історія. – Тернопіль, 2013. – Вип. 1. Част. 1. – С. 20–25.</p> <p>6. Ганусин О. Повсякденне життя української інтелігенції Галичини в другій половині XIX – на початку XX століття. Дис. на здобуття наук. ступеня ... канд. іст. наук. – Львів, 2018.</p> <p>7. Ганусин О. Формування української інтелігенції Галичини у другій половині XIX – на початку XX століття: соціальне походження та родинне виховання // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія: історія. – Тернопіль, 2017. – Вип. 2. Част. 1. – С. 64–72.</p> <p>8. Дрогобицька О. Роль галицької сільської інтелігенції у розбудові місцевої системи охорони здоров'я (кінець XIX – 30-ті рр. XX ст.) // Вісник Прикарпатського університету. Історія. – 2013. – Вип. 23 – 24. – С. 64–71.</p> <p>9. Дрогобицька О. Традиція і модерн: Побут української сільської інтелігенції Галичини (кінець XIX – 30-ті рр. XX ст.). – Івано-Франківськ, 2014.</p> <p>10. Кизченко В. Культурный облик пролетариата Украины в период империализма. – К., 1990.</p> <p>11. Коляструк О. Історія повсякденності як об'єкт історичного дослідження: історіографічний і методологічний аспекти. – Харків, 2008.</p> <p>12. Коляструк О. Предмет історії повсякденності: історіографічний огляд його становлення у зарубіжній та вітчизняній історичній науці // Український історичний журнал. – 2007. – № 1. – С.</p>	<p>питання: порівняйте повсякденне життя населення України і сучасне, в чому бачите переваги, що варто запозичити з минулого в наш час?, 6 год.</p>		
---	--	--	--	--	--

		<p>174–184.</p> <p>13. Лазаренко В., Крохмаль С. Від роду до роду: Громадське життя і побут українського селянства у другій половині XIX ст. – Черкаси, 2004.</p> <p>14. Молчанов В. Житєвий рівень міського населення Правобережної України (1900–1914 рр.). – К., 2005.</p> <p>15. Петрова І. Повсякденне життя українських селян за матеріалами військово-топографічних описів XIX ст. // Краєзнавство. – 2010. – № 3. – С. 123–131.</p> <p>16. Прищепя О. Міста Волині у другій половині XIX – на початку XX ст. – Рівне, 2010.</p> <p>17. Поріцький А. Побут сільськогосподарських робітників України в період капіталізму. – К., 1964.</p> <p>18. Присяжнюк Ю. Українське селянство Наддніпрянської України: соціоментальна історія другої половини XIX – початку XX ст. – Черкаси, 2007.</p> <p>19. Присяжнюк Ю. Українське селянство XIX–XX ст.: еволюція, ментальність, традиціоналізм. – Черкаси, 2002.</p> <p>20. Шандра В., Крижанівська О., Вільшанська О. Історія повсякдення як науковий підхід для вдосконалення досліджень історії України XIX – початку XX століття // Проблеми історії України XIX – початку XX ст. – К., 2006. – № 11. – С. 28–39.</p> <p>21. Чорний Д. Повсякденне життя міст України на початку XX ст. (за матеріалами анкет міст Російської імперії 1904–1910 рр.) // Вісник Харківського національного університету ім. В.Н.Каразіна. Серія: історія. – Харків, 2011. – № 982, вип. 44. – С. 114–120.</p> <p>22. Чорний Д. По лівий бок Дніпра: проблеми модернізації міст України (кінець XIX – початок XX ст.). – Харків, 2007.</p>			
Контрольна робота, колоквиум		Історія України кінця XVIII – першої половини XIX ст. Готується на основі питань, що розглядаються на лекційних і семінарських заняттях			
Модуль 2. Історія України другої половини XIX – початку XX ст.					
Тема 1.2. Скасування	лекція,	1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів,	конспект лекції	5 б.	

<p>кріпацтва та буржуазні реформи 1860–1870-х рр. на підросійській Україні</p> <p>1. Причини і передумови скасування кріпосного права.</p> <p>2. Маніфест 19 лютого 1861 р., Загальне Положення про селян та викуп садиб і польових угідь.</p> <p>3. Місцеві положення для: а) степових губерній; б) лівобережних губерній; в) губерній Правобережжя України.</p> <p>4. Піднесення селянського руху в 1861 р.</p> <p>5. Ліберальні реформи 1860–1870-х років: земська, міська і судова.</p> <p>6. Загальна оцінка і значення реформ.</p>	самостійне опрацювання	<p>2016.</p> <p>2. Зайончковский П. Отмена крепостного права в России. – М., 1968</p> <p>3. Литвак Б. Переворот 1861 г. в России: почему не реализовалась реформаторская инициатива. – М., 1991.</p> <p>4. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. – К., 2007.</p> <p>5. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гийдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012.</p> <p>6. Реснт О. Україна в імперську добу (XIX – початок XX ст.). – К., 2003.</p> <p>7. Рибалка І. Історія України. Част. 2: Від початку XIX ст. до лютого 1917 року. – Харків, 1997.</p> <p>8. Сарбей В. Національне відродження України. – К, 1999. – Т. 9. Теплицький В.П. Реформа 1861 р. і аграрні відносини на Україні (60–90-ті роки XIX ст.). – К., 1959.</p> <p>10. Эльдельман Н. “Революция сверху” в России. – М., 1959.</p>	або самостійне опрацювання питань студентами, 2 год. , проблемне питання у формі таблиці: умови ліквідації кріпацтва в Росії та Австрії: порівняльний аспект, 2 год.	(вибірково, під час опитування на семінарі)	
<p>Тема 2.2. Промисловий переворот і становлення капіталізму на підросійській Україні в другій половині XIX ст.</p> <p>1. Загальна характеристика промислового перевороту на підросійській Україні.</p> <p>2. Транспорт як провісник модернізації економіки.</p> <p>3. Промисловість.</p>	лекція, 2 год.	<p>1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016.</p> <p>2. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996.</p> <p>3. Гуржій О. Україна в системі всеросійського ринку 60–90-х років XIX ст. – К., 1968.</p> <p>4. Кругляк Б. Торговельна буржуазія в Україні (90-і роки XIX ст. – 1914 р.) // Український історичний журнал. – 1994. – № 6. – С. 72–80.</p> <p>5. Лановик Б., Матисякевич З., Матейко Р. Економічна історія України і світу. – К., 1999. (розділ</p>	підготовка конспекту семінарського заняття та візуалізованої презентації, 2 год. , <i>індивідуальне завдання:</i> підготовка реферату про	5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі)	

<p>4. Стан сільського господарства. 5. Зростання міст. 6. Торгівля. 7. Соціальні зміни.</p>		<p>“Господарство України в XIX – на початку XX ст.”). 6. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гейдела, С. Грачової. – К., 2007. 7. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гейдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012. 8. Мельник Л. Деякі аспекти промислового перевороту в Донецькому басейні у 60–90-х роках XIX ст. // Український історичний журнал. – 1980. – №7. – С. 86–94. 9. Реснт О. Україна в імперську добу (XIX – початок XX ст.). – К., 2003. 10. Рибалка І. Історія України. Част. 2: Від початку XIX ст. до лютого 1917 року. – Харків, 1997. 11. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9. 12. Теплицький В.П. Реформа 1861 р. і аграрні відносини на Україні (60–90-ті роки XIX ст.). – К., 1959. 13. Эльдельман Н. “Революция сверху” в России. – М., 1959. 14. Якименко М. Становлення селянського (фермерського) господарства в Україні після скасування кріпосного права (1861–1918 рр.) // Український історичний журнал. – 1996. – №1. – С. 3–14.</p>	<p>українських підприємців-меценатів, 2 год.</p>		
<p>Тема 1.2. Соціально-економічний розвиток України в другій половині XIX ст. Індустріалізація господарства. Част. 1 1. Історичні передумови скасування кріпацтва. Законодавчі акти аграрної реформи 1861 р. та особливості проведення її в Україні. 2. Реформи адміністративно-політичного управління 1860–1870-х рр. (судова, земська, міська, військова, фінансова, освітня, цензурна), їх вплив на соціально-економічне і політичне становище України. 3. Розвиток фабрично-заводської промисловості на Наддніпрянській Україні в 60–90-х рр. XIX ст. Залізничне будівництво. 4. Капіталістична еволюція сільського господарства Наддніпрянщини в пореформений період.</p>	<p>семінарське заняття, 2 год.</p>				

<p>Тема 3.2. Соціально-економічний розвиток західноукраїнських земель під владою Австро-Угорщини в другій половині XIX ст.</p> <p>1. Розвиток фабрично-заводської промисловості. 2. Капіталістична еволюція сільського господарства. Початок масової еміграції селян. 3. Транспорт, міста і торгівля. 4. Зміни в структурі населення.</p>	<p>лекція, самостійне опрацювання</p>	<p>1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016. 2. Ботушанський В. Сільське господарство Буковини (друга половина XIX – початок XX ст.). – Чернівці, 2000. 3. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996. 4. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гейдела, С. Грачової. – К., 2007. 5. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гейдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012. 6. Присяжнюк Ю., Горенко Л. Ринкова еволюція аграрних відносин в Україні (друга половина XIX ст. – 1905 р.) // Український історичний журнал. – 2000. – №5. – С. 88–97. 7. Реснт О. Україна в імперську добу (XIX – початок XX ст.). – К., 2003. 8. Рибалка І. Історія України. Част. 2: Від початку XIX ст. до лютого 1917 року. – Харків, 1997. 9. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9. 10. Савчук Б. Корчма: алкогольна політика і рух тверезості в Західній Україні у XIX – 30-х роках XX ст. – Івано-Франківськ, 2001. 11. Свежинський П. Аграрні відносини на Західній Україні в кінці XIX – на початку XX ст. – Львів, 1966. 12. Сьомочкін І. Народження індустріальної ери // Історико-культурні та краєзнавчі нариси: Львівщина. – Львів, 1998. – С. 183–204. 13. Яцкевич Є. Становище робітничого класу Галичини в період капіталізму (1848–1900). – К., 1958.</p>	<p>підготовка конспекту семінарського заняття та візуалізованої презентації, 2 год., Проблемне питання: порівняти особливості промислового перевороту в Галичині та Наддніпрянській Україні, <i>індивідуальне завдання:</i> підготовка реферату про українську еміграцію з Галичини, Буковини і Закарпаття в кінці XIX – на початку XX ст., 4 год.</p>	<p>5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі)</p>	
<p>Тема 2.2. Соціально-економічний розвиток України в другій половині XIX ст. Індустріалізація господарства. Част. 2</p> <p>1. Міста і торгівля підросійської України в 60–90-х рр. XIX ст. 2. Зростання населення Наддніпрянщини і зміни в його соціальній та національній (етнічній) структурі. 3. Капіталістичний розвиток західноукраїнських земель у другій половині XIX ст. (промисловість, сільське</p>	<p>семінарське заняття, 2 год.</p>				

<p>господарство, міста, торгівля і транспорт).</p> <p>4. Соціальна боротьба проти залишків кріпосництва і капіталістичної експлуатації на Наддніпрянщині та західноукраїнських землях.</p>					
--	--	--	--	--	--

<p>Тема 4.2. Український національний рух на підросійській Україні в 1850–1880-х рр. Част. 1</p> <p>1. Передумови і створення українських гуртків-громад на Наддніпрянщині в кінці 1850-х – на початку 1860-х рр. Хлопоманство.</p> <p>2. Антиукраїнські репресії царизму. Валуєвський циркуляр 1863 р.</p> <p>3. Активізація українського громадівського руху в 1870-х рр. “Старі” й “молоді” громади.</p> <p>4. Емський указ 1876 р. Посилення урядових репресій проти українства.</p> <p>Тема 5.2. Український національний рух на підросійській Україні в 1850–1880-х рр. Част. 2</p> <p>1. Особливості просвітницької роботи наддніпрянських громадівців-українофілів у кінці 1870-х – в 1880-х рр.</p> <p>2. Діяльність українських громадівців за кордоном. М. Драгоманов та його “жєневський гурток”.</p> <p>3. Західноукраїнські землі</p>	<p>лекція, 2 год.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Антонович М. З історії громад на рубежі 1850–1860-х років // Київська старовина. – 1998. – № 2. – С. 28–49. 2. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016. 3. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996. 4. Венгерська В. Інтелектуали в XIX ст.: феномен множинних лояльностей // Інтелігенція і влада. Серія: Історія. – Одеса, 2011. – Вип. 21. – С. 17–27. 5. Єсельчик С. Історія України. Становлення модерної нації. – К., 2011. 6. Єсельчик С. Українофіли. Світ українських патріотів другої половини XIX століття. – К., 2010. 7. Замлинський В., Палієнко М. Журнал “Киевская старина” під царською цензурою // Український історичний журнал. – 1993. – № 10. – С. 62–76. 8. Зашкільняк Л. Михайло Драгоманов, соціалізм і польський соціалістичний рух // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – Вип. 9: Ювілейний збірник на пошану Ф. Стебля. – Львів, 2001. – С. 420–436. 9. Іванова Л., Іванченко Р. Громадівський рух 60-х рр. XIX ст. в Україні: проблеми, ідеологія. – К., 1999. 10. Іванова Л., Іванченко Р. Суспільно-політичний рух 60-х рр. XIX ст. в Україні: до проблеми становлення ідеології. – К., 2000. 11. Історія української культури: у 5 т. – Т. 4, кн. 2: Українська культура другої половини XIX століття / ред. кол. Г. А. Скрипник (гол. ред.) [та ін.]. – К., 2005. 12. Історія української літератури. XIX століття / за ред. М. Яценка: у 3 кн. – К., 1996. – Кн. 2: 40-ві – 60-ті роки XIX ст. – 384 с.; 1997. – Кн. 3: 70–90-ті роки XIX 	<p>підготовка конспекту семінарського заняття та візуалізованої презентації, 2 год., <i>індивідуальне завдання:</i> опрацювання джерел з історії ук-раїнського національного руху на Наддніп-рянщині в 1850–1880-х рр., 4 год.</p>	<p>5 б. (вибірково, під час опи-тування на семінарі)</p>	<p>середина березня</p>
---	---------------------------	--	--	--	-------------------------

<p>(Галичина, Буковина і Закарпаття) в діяльності українських громадівців Наддніпрянщини.</p>		<p>ст.</p> <p>13. Катренко А. Національно-культурна та політична діяльність Київської громади (60–90-і рр. XIX ст.), – К., 2003.</p> <p>14. Катренко А. Одеська громада 70–90-х років XIX ст. // Київська старовина. – К., 1998. – № 2. – С. 84–95.</p> <p>15. Колесник М. Історичне товариство Нестора-літописця та його вклад у розвиток історичної науки в Україні // Український історичний журнал. – 1995. – № 5. – С. 28–37.</p> <p>16. Круглашов А. Драма інтелектуала: політичні ідеї Михайла Драгоманова. – Чернівці, 2000; 2-ге вид. – Чернівці, 2001.</p> <p>17. Лисяк-Рудницький І. Історичні есе: В 2-х т. – К., 1994. – Т. I.</p> <p>18. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. – К., 2007.</p> <p>19. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гийдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012.</p> <p>20. Міллер О. Емський указ // Україна модерна. – Львів, 2000. – Ч. 4–5. – С. 9–49.</p> <p>21. Міллер О. Засвоюючи логіку націоналізму: Ставлення владних кіл імперії та громадської думки її столиць до українського національного руху в перші роки царювання Олександра II // Україна модерна. – Львів, 1999. – Чис. 2–3 за 1997–1998 рр. – С. 76–102.</p> <p>22. Наріжний С. Історичне товариство Нестора літописця в Києві // Український історик. – 1976. – № 1–4. – С. 56–71.</p> <p>23. Палієнко М. “Кіевская старина” у громадському та науковому житті України (кінець XIX – початок XX ст.). – К., 2005.</p> <p>24. Палієнко М. Київська стара громада у суспільному та науковому житті України (Друга</p>			
---	--	--	--	--	--

<p>Тема 3.2. Український національно-культурний рух на Наддніпрянській Україні в 1850–1880-х рр. 1. Українські гуртки-громади в кінці 1850-х – 1870-х рр.: структура, ідейні основи, діяльність. 2. Репресивні заходи російського царизму щодо українства. Емський акт 1786 р. 3. Культурницько-аполітична діяльність наддніпрянських громадівців-українофілів у кінці 1870-х – в 1880-х рр. 4. “Громадівський соціалізм”. Діяльність М. Драгоманова та його прихильників за кордоном.</p>	<p>семінарське заняття, 2 год.</p>	<p>половина XIX – початок XX ст.) // Київська старовина. – К., 1998. – № 2. – С. 49–84. 25. Побірченко Н. Короткий біографічний словник членів Київської Старої громади (друга половина XIX – початок XX ст.). – К., 1999. 26. Райківський І. Ідея української національної єдності в громадському житті Галичини XIX століття. – Івано-Франківськ, 2012. 27. Райківський І. Ідея української соборності в південно-західній Галичині (XIX – початок XX століття). – Івано-Франківськ, 2016. 28. Райківський І. Українське національне відродження кінця XVIII – початку XX ст. в європейському контексті: витоки, зміст, періодизація // Галичина. – 2000. – № 4. – С. 25–48. 29. Реєнт О. Україна в імперську добу (XIX – початок XX ст.). – К., 2003. 30. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9. 31. Світленко С. Народництво в Україні 60–80-х рр. XIX ст.: Теоретичні проблеми джерелознавства та історії. – Дніпропетровськ, 1999. 32. Світленко С. Світ модерної України кінця XVIII – початку XX століття: зб. наук. праць. – Дніпропетровськ, 2007. 33. Світленко С. Українські громади другої половини XIX – початку XX ст. (Особливості ідеології та діяльності) // Київська старовина. – К., 1998. – № 2. – С. 9–28. 34. Чорновол І. Політичні концепції київської “Старої Громади”: від проросійського народництва до “нової ери” (друга пол. XIX ст.) // Сучасність. – 2000. – № 12. – С. 145–154.</p>			
<p>Тема 6.2. Український національний рух на</p>	<p>лекція, 2 год.</p>	<p>1. Алексієвець М., Зуляк І. Діяльність “Просвіти” у національно-культурному відродженні Східної</p>	<p>підготовка конспекту</p>	<p>5 б. (вибірочно)</p>	<p>кінець березня</p>

<p>західноукраїнських землях у 1850–1880-х рр.</p> <p>1. Мовно-правописні дискусії в Галичині в 1850-х рр. як чинник національного самоусвідомлення західноукраїнського населення</p> <p>2. Реформи внутрішнього устрою Габсбурзької монархії 1860–1870-х рр. та їх вплив на активізацію західноукраїнського національного руху.</p> <p>3. Народовська (українофільська) і русофільська (москвофільська) течії в національному русі Галичини 1860–1880-х рр.</p> <p>4. Діяльність українських радикалів-соціалістів у Галичині середини 1870-х – 1880-х рр.</p> <p>5. Особливості українського національного руху на Буковині й Закарпатті.</p>		<p>Галичини (1868–1914). – Тернопіль, 1999.</p> <p>2. Алексієвець М., Савенко В. Роль Наукового товариства ім. Т. Шевченка в українському національному відродженні (друга половина XIX – початок XX ст.). – Тернопіль, 1999.</p> <p>3. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016.</p> <p>4. Аркуша О., Мудрий М. Русофільство в Галичині в середині XIX – на початку XX ст.: генеза, етапи розвитку, світогляд // Вісник Львівського університету. Серія історична. – Львів, 1999. – Вип. 34. – С. 231–268.</p> <p>5. Грицак Я. До генези ідеї політичної самостійності України // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – К., 1992. – Вип. 1. – С. 119–142.</p> <p>6. Грицак Я. “Дух, що тіло рве до бою ...”: спроба політичного портрета Івана Франка. – Львів, 1990.</p> <p>7. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996.</p> <p>8. Грицак Я. Пророк у своїй Вітчизні: Франко та його спільнота (1856–1886). – К., 2006.</p> <p>9. Грушевський М. Володимир Боніфатійович Антонович: 1834–1908–1984. У 150-ліття з дня народження. – Нью-Йорк; Мюнхен; Торонто, 1985.</p> <p>10. Добржанський О. Національний рух українців Буковини другої половини XIX – початку XX ст. – Чернівці, 1999.</p> <p>11. Єкельчик С. Історія України. Становлення модерної нації. – К., 2011.</p> <p>12. Киричук О., Орлевич І. Львівський Ставропігійський інститут (1788–1914). Роль у суспільно-політичному, культурному та релігійному</p>	<p>семінарського заняття та візуалізованої презентації, 2 год., <i>індивідуальне завдання:</i> опрацювання джерел з історії західноукраїнського національного руху, 2 год.</p>	<p>во, під час опитування на семінарі)</p>	
<p>Тема 4.2. Український національно-культурний рух на західноукраїнських землях у 1850–1880-х рр.</p> <p>1. Особливості національного</p>	<p>семінарське заняття, 2 год.</p>				

<p>руху галицьких русинів-українців у 50-х рр. XIX ст. “Азбучна війна” 1859 р.</p> <p>2. Еволюція державного устрою Габсбурзької монархії та посилення польських позицій у Галичині в 1860–1870-х рр., їх вплив на національний рух.</p> <p>3. Русофіли (москвофіли) і народовці (українофіли) на західноукраїнських землях: ідейні основи, інституційний розвиток.</p> <p>4. Радикали-соціалісти в національному русі Галичини середини 70-х – 80-х рр. XIX ст.</p> <p>5. Полонофільство в Галичині. Формація <i>gente Rutheni, natione Poloni</i> (“русини польської нації”).</p>		<p>житті українців Галичини. – Львів, 2018.</p> <p>13. Лисяк-Рудницький І. Історичні есе: В 2-х т. – К., 1994. – Т. І.</p> <p>14. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. – К., 2007.</p> <p>15. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гийдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012.</p> <p>16. Макаруч С. Москвофільство: витоки та еволюція ідеї (середина XIX ст. – 1914 р.) // Вісник Львівського університету. Серія історична. – Львів, 1997. – Вип. 32. – С. 82–98.</p> <p>17. Мудрий М. Ідея польсько-української унії та “русини польської нації” в етнополітичному дискурсі Галичини 1859–1869 років // Вісник Львівського університету. Серія історична. – Львів, 2005. – Вип. 39–40. – С. 83–148.</p> <p>18. Мудрий М. Національно-політичні орієнтації в українському суспільстві Галичини австрійського періоду у висвітленні сучасної історіографії // Вісник Львівського університету. Серія історична. – Львів, 2002. – Вип. 37, ч. 1. – С. 465–500.</p> <p>19. Мудрий М. Угода між галицькими народовцями і русофілами 1882 року / Мар’ян Мудрий // Записки НТШ. – Львів, 2002. – Т. ССХLIII. Праці історично-філософської секції. – С. 653–685.</p> <p>20. Орлевич І. Ставропігійський інститут у Львові (кінець XVIII – 60-і рр. XIX ст.). – Львів, 2000. – 186 с.</p> <p>21. Пахолків С. Українська інтелігенція у Габсбурзькій Галичині: освічена верства й емансипація нації / пер. з нім. Х. Николин. – Львів, 2014.</p> <p>22. Райківський І. Ідея української національної єдності в громадському житті Галичини XIX століття. – Івано-Франківськ, 2012.</p>			
---	--	---	--	--	--

		<p>23. Райківський І. Ідея української соборності в південно-західній Галичині (XIX – початок XX століття). – Івано-Франківськ, 2016.</p> <p>24. Савчук Б. Просвітницька та соціально-економічна діяльність українських громадських товариств у Галичині (остання третина XIX ст. – кінець 30-х років XX ст.). – Івано-Франківськ, 1999.</p> <p>25. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>26. Серeda О. Громади ранніх народовців у Східній Галичині (60-ті роки XIX століття) // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – Львів, 2001. – Вип. 9 : Ювілейний збірник на пошану Ф. Стебля. – С. 378–392.</p> <p>27. Серeda О. Національна свідомість і політична програма ранніх народовців у Східній Галичині (1861–1867) // Вісник Львівського університету. Серія історична. – Львів, 1999. – Вип. 34. – С. 199–214.</p> <p>28. Сухий О. Від русофільства до москвофільства (російський чинник у громадській думці та суспільно-політичному житті галицьких українців у XIX столітті). – Львів, 2003.</p> <p>29. Франко І. Азбучна війна в Галичині 1859 р. // Збір. творів у 50-ти т. – К., 1986. – Т. 47. – С. 549–650.</p> <p>30. Чорновол І. Українська фракція Галицького крайового сейму. 1861–1901 рр. (нарис з історії українського парламентаризму). – Львів, 2002.</p> <p>31. Якимович Б. Книга, просвіта, нація. Видавнича діяльність Івана Франка у 70–80 роках XIX ст. – Львів, 1996.</p> <p>32. Янишин Б. Народовці на рубежі 70–80-х рр. XIX ст.: творення нової моделі політичної культури // Український історичний журнал. – К., 2001. – № 6. – С. 86–100.</p> <p>33. Янишин Б. Українська міська політична еліта в</p>			
--	--	--	--	--	--

		Галичині та народівський рух останньої третини XIX ст.: становлення та інституційний розвиток. – К., 2008.			
Тема 7.2. Політизація українського національного руху під владою Австро-Угорщини (90-і рр. XIX – початок XX ст.) 1. Польсько-українська угода (“нова ера”): підготовка, суть і наслідки (1890–1894 рр.). 2. Ідейна боротьба навколо “нової ери” – каталізатор політизації українського національного руху в першій половині 1890-х рр. Утворення і діяльність РУРП. 3. “Україна ingredienta” Ю.Бачинського (1895 р.). Утвердження ідеї української політичної незалежності в суспільній думці Галичини другої половини 90-х рр. XIX – початку XX ст. 4. Виникнення і діяльність перших українських політичних партій у Галичині на зламі XIX–XX ст. 5. Особливості політизації українського національного руху на Буковині й Закарпатті.	лекція, 2 год.	1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016. 2. Аркуша О. Галицький сейм: виборчі кампанії 1889 і 1895 рр. – Львів, 1996. 3. Грицак Я. До генези ідеї політичної самостійності України: (На основі аналізу історії “України ingredient”-и Юліана Бачинського // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – К., 1992. – Вип. 1. – С. 119–143. 4. Грицак Я. “Молоді” радикали в суспільно-політичному житті Галичини // Записки НТШ. Праці історико-філософської секції. – Львів, 1991. – Т. ССХХІІ. – С. 71–110. 5. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996. 6. Єкельчик С. Історія України. Становлення модерної нації. – К., 2011. 7. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гейдела, С. Грачової. – К., 2007. 8. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гейдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012. 9. Педич В. Історична школа Михайла Грушевського у Львові (1894–1914 рр.). – Івано-Франківськ, 1997. 10. Райківський І. Ідея української національної єдності в громадському житті Галичини XIX століття. – Івано-Франківськ, 2012. 11. Райківський І. Ідея української соборності в підавстрійській Галичині (XIX – початок XX століття). – Івано-Франківськ, 2016. 12. Сарбей В. Національне відродження України. –	підготовка конспекту семінарського заняття та візуалізованої презентації, 2 год., <i>індивідуальне завдання:</i> опрацювання джерел з історії українських партій у Галичині та Буковині, 2 год.	5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі)	початок квітня
Тема 5.2.	семінарське				

<p>Політизація українського національного руху на зламі XIX–XX ст.: приклад західноукраїнських земель</p> <p>1. Польсько-українська угода 1890–1894 рр. як каталізатор політизації національного руху в Галичині: передумови, спроби реалізації.</p> <p>2. Заснування і діяльність Русько-української радикальної партії в першій половині 90-х рр. XIX ст. “Україна ingredienta” Ю.Бачинського (1895 р.).</p> <p>3. Кристалізація ідеї політичної самостійності України та оформлення партійно-політичної системи в Галичині у другій половині 1890-х рр.</p> <p>4. Національно-політичні орієнтації на Буковині й Закарпатті. Особливості політизації національного руху буковинців і закарпатців.</p>	<p>заняття, 2 год.</p>	<p>К., 1999. – Т. 9.</p> <p>13. Сухий О. Галичина: між Сходом і Заходом. Нариси історії XIX – початку XX ст. – 2-е вид. доповн. – Львів, 1999.</p> <p>14. Сухий О. Національна ідея в програмах та діяльності українських політичних партій Галичини (кінець XIX – початок XX ст.). – Львів, 1998.</p> <p>15. Турій О. Греко-католицька церква та українська національна ідентичність у Галичині // Ковчег: наук. зб. із церковної історії. – Львів, 2003. – Чис. 4. – С. 67–85.</p> <p>16. Українці-русини: етнолігністичні та етнокультурні процеси в історичному розвитку / Голов. ред. Г.Скрипник. – К., 2013.</p> <p>17. Химка І. П. Греко-Католицька Церква і національне відродження у Галичині 1772–1918 // Ковчег : зб. ст. з церковної історії. – Львів, 1993. – Чис. 1. – С. 73–107.</p> <p>18. Черчович І. Професійна реалізація жінок кінця XIX – початку XX століття: на прикладі українського суспільства Галичини // Новітня доба. – Львів, 2013. – Ч. 1. – С. 7–18.</p> <p>19. Чорновол І. 199 депутатів Галицького сейму. – Львів, 2010.</p> <p>20. Чорновол І. Польсько-українська угода 1890–1894 рр. – Львів, 2000.</p> <p>21. Чорновол І. Українська фракція Галицького крайового сейму. 1861–1901 рр. (нарис з історії українського парламентаризму). – Львів, 2002.</p> <p>22. Шкраб’юк П. Ми, українські радикали... (Михайло Павлик і Радикальна партія). – Львів, 2012.</p>			
<p>Тема 8.2. Політизація українського національного руху у складі Російської імперії (90-і рр. XIX –</p>	<p>лекція, 2 год.</p>	<p>1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016.</p> <p>2. Грицак Я. Нарис історії України. Формування</p>	<p>підготовка конспекту семінарського заняття та</p>	<p>5 б. (вибірково, під час опиту-</p>	<p>другий тиждень квітня</p>

<p>початок XX ст.)</p> <p>1. Загальні умови політизації національного руху на Наддніпрянщині. Ліберальна діяльність українських земців.</p> <p>2. “Братство тарасівців” – перехідна сходинка від просвітницького до політичного етапу національного відродження.</p> <p>3. Загальна українська організація як громадсько-політичне об’єднання.</p> <p>4. Революційна українська партія і формування партійно-політичної системи на підросійській Україні.</p>		<p>модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996.</p> <p>3. Єкельчик С. Історія України. Становлення модерної нації. – К., 2011.</p> <p>4. Калениченко Н., Ільченко Ж. Роль земств у впровадженні навчання рідною мовою в народній школі України (кінець XIX – початок XX ст.) // Український історичний журнал. – 1994. – № 1. – С. 72–81.</p> <p>5. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гейдела, С. Грачової. – К., 2007.</p> <p>6. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гейдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012.</p> <p>7. Моргун О. Українські діячі в земствах // Український історик. – Нью-Йорк – Мюнхен, 1969. – № 1–3 (21–23). – С. 56–64.</p> <p>8. Наумов С. Братство тарасівців // Український історичний журнал. – К., 1999. – № 5. – С. 36–44; № 6. – С. 55–63.</p> <p>9. Наумов С. Створення Революційної української партії // Український історичний журнал. – К., 2006. – № 2. – С. 49–59.</p> <p>10. Наумов С. Український політичний рух на Лівобережжі (90-ті рр. XIX ст. – лютий 1917 р.). – Харків, 2006.</p> <p>11. Райківський І. Ідея української національної єдності в громадському житті Галичини XIX століття. – Івано-Франківськ, 2012.</p> <p>12. Райківський І. Ідея української соборності в південноукраїнській Галичині (XIX – початок XX століття). – Івано-Франківськ, 2016.</p> <p>13. Райківський І. Українське національне відродження кінця XVIII – початку XX ст. в європейському контексті: витоки, зміст, періодизація</p>	<p>візуалізованої презентації,</p> <p>2 год.,</p> <p><i>індивідуальне завдання:</i></p> <p>опрацювання джерел з історії українських політичних партій на Наддніпрянщині,</p> <p>2 год.</p>	<p>вання на семінарі)</p>	
<p>Тема 6.2.</p> <p>Політизація українського національного руху на зламі XIX–XX ст.: приклад Наддніпрянщини</p> <p>1. Початок політизації національного руху на Наддніпрянській Україні, його особливості. “Братство тарасівців”.</p> <p>2. Активізація східноукраїнського громадського руху в 1890-і рр. Загальна українська організація (Загальна</p>	<p>семінарське заняття,</p> <p>2 год.</p>				

<p>українська безпартійна демократична організація).</p> <p>3. Утворення і діяльність Революційної української партії на початку XX ст. “Самостійна Україна” М.Міхновського (1900 р.).</p> <p>4. Виникнення перших українських партій і формування партійно-політичної системи на Наддніпрянщині (до 1905 р.).</p>		<p>// Галичина. – 2000. – № 4. – С. 25–48.</p> <p>14. Реєнт О. Україна в імперську добу (XIX – початок XX ст.). – К., 2003.</p> <p>15. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p>			
--	--	---	--	--	--

<p>Тема 9.2. Росіяни, поляки і неслов'янське населення України та їх участь у громадському житті другої половини XIX ст.</p> <p>1. Росіяни на Наддніпрянщині. Опозиційна діяльність російських революційних народників (1870-і – початок 1880-х рр.) і марксистів – соціал-демократів (кінець XIX – початок XX ст.).</p> <p>2. Відгуки Січневого 1863 р. польського повстання на Правобережній Україні і репресії царизму. Образ України (“Русі) й українця (“русина”) в польській громадсько-політичній думці і літературній традиції XIX ст.</p> <p>3. Галичина в контексті загально-польського національного питання. “Українська програма” в ідеології і діяльності польських політичних сил.</p> <p>4. Громадсько-політичне і культурне життя єврейського населення під владою Російської та Австрійської (Австро-Угорської) імперій.</p> <p>5. Німецьке, румунське та</p>	<p>лекція, 2 год.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016. 2. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996. 3. Грицак Я. Пророк у своїй Вітчизні: Франко та його спільнота (1856–1886). – К., 2006. 4. Дашкевич Я. Взаємовідносини між українським та єврейським населенням у Східній Галичині (кінець XIX – початок XX ст.) // Український історичний журнал. – К., 1990. – № 10. – С. 63–73. 5. Дашкевич Я. Кримські татари // Енциклопедія історії України. – К., 2008. – Т. 5. – С. 379–385. 6. Добржанський О. Національний рух українців Буковини другої половини XIX – початку XX ст. – Чернівці, 1999. 7. Єсельчик С. Історія України. Становлення модерної нації. – К., 2011. 8. Іваненко О. Німці в культурно-освітньому просторі Наддніпрянської України (друга половина XIX – початок XX ст.) // Український історичний журнал. – К., 2014. – № 4. – С. 109–127. 9. Коляда І. Російський революційний рух в Україні: народники (Нарис історії до 130-річчя “Чигиринської змови” 1876–1877 рр.) // Історія в школі. – 2006. – № 12. – С. 15–25. 10. Костюк М. Німецькі колонії на Волині (XIX – початок XX ст.). – Тернопіль, 2003. 11. Кривець Н. Німці в Україні // Енциклопедія історії України. – К., 2010. – Т. 7. – С. 417–419. 12. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. – К., 2007. 13. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гийдель, С. 	<p>підготовка візуалізованої презентації, 2 год., <i>індивідуальне завдання:</i> написання реферату про життя етнічних (національних) меншин на території України в другій половині XIX ст., 6 год.</p>	<p>5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі)</p>	<p>третій тиждень квітня</p>
--	---------------------------	---	---	---	------------------------------

<p>угорське населення на території України, його національно-правовий статус. 6. Кримські татари на півдні України. Кримсько-татарське національне відродження XIX ст.</p>		<p>Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012.</p> <p>14. Марочко В. Меноніти в Україні // Енциклопедія історії України. – К., 2009. – Т. 6. – С. 614–615.</p> <p>15. Монолатій І. Від контактів до співпраці: соціально-економічне становлення та культурний розвиток німців у Галичині (1772–1940). – Коломия, 2002. – Част. I. Австрійський період – Західно-Українська Народна Республіка (1772–1923).</p> <p>16. Морозова А. Єврейське населення Лівобережної України в другій половині XIX – на початку XX ст. – К., 2009.</p> <p>17. Монолатій І. Інші свої. Політична участь етнічних акторів пізньогабсбурзьких Галичини і Буковини. – Івано-Франківськ, 2012.</p> <p>18. Нариси з історії та культури євреїв України / Упоряд. та ред. Л. Фінберг і В. В. Любченко. – К., 2005. – С. 60–96.</p> <p>19. Реєнт О. Україна в імперську добу (XIX – початок XX ст.). – К., 2003.</p> <p>20. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>21. Світленко С. Народництво в Україні 60–80-х рр. XIX ст. Аналіз публікацій документальних джерел. – Дніпропетровськ, 1995.</p> <p>22. Світленко С. Народництво в Україні 60–80-х рр. XIX ст. Теоретичні проблеми джерелознавства та історії. – Дніпропетровськ, 1999.</p>			
--	--	--	--	--	--

<p>Тема 7.2. Модернізація українського суспільства Надніпрянщини під владою російського царизму на початку XX ст. (до 1914 р.) 1. Передумови і початок Першої російської революції 1905–1907 рр. Розгортання соціальної боротьби на Україні. 2. Піднесення українського національно-культурного руху в Російській імперії в кінці 1905 р. – середині 1907 р. 3. Діяльність українських політичних партій на Надніпрянщині під час революції. Початки парламентської діяльності українців. 4. Український національний рух в умовах пореволюційної реакції в 1907–1914 рр. 5. Столипінська аграрна реформа. Соціально-економічне і політичне становище Надніпрянщини напередодні Першої світової війни.</p>	<p>семінарське заняття, 2 год.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016. 2. Бевз Т. Партія національних інтересів і соціальних перспектив (Політична історія УПСР). – К., 2008. 3. Білокінь О.І. Українське питання в Державній Думі Російської імперії (1906–1917 рр.): Автореф. дис. ... канд. іст. наук: 07.00.01 / Харківський національний університет ім. В.Каразіна. – Харків, 2001. 4. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996. 5. Демченко Т. Батько Шраг. – Чернігів, 2008. 6. Єсельчик С. Історія України. Становлення модерної нації. – К., 2011. 7. Іваницька С.Г. “Колективний портрет” керівництва Української демократично-радикальної партії (1905–1908 рр.) // Українська біографістика: Зб. наук. праць. – К., 2010. – Вип. 7.– С. 279–294. 8. Калениченко Н., Ільченко Ж. Роль земств у впровадженні навчання рідною мовою в народній школі України (кінець XIX – початок XX ст.) // Український історичний журнал. – 1994. – № 1. – С. 72–81. 9. Касьянов Г. Українська інтелігенція на рубежі XIX–XX століть: соціально-політичний портрет. – К., 1993. 10. Коник О. Депутати Державної думи Російської імперії від губерній Надніпрянської України (1906–1917 рр.). – Дніпропетровськ, 2013. 11. Лещенко М. Українське село в революції 1905–1907 рр. – К., 1977. 12. Лисяк-Рудницький І. Український національний рух напередодні Першої світової війни // Лисяк-Рудницький І. Історичні есе: В 2-х т. – К., 1994. – Т. I. 	<p>підготовка конспекту семінарського заняття та візуалізованої презентації, 2 год., <i>індивідуальне завдання:</i> складання хронологічної таблиці про українське питання в період Першої російської революції, 4 год.</p>	<p>5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі)</p>	<p>кінець квітня</p>
--	---	---	---	--	----------------------

		<p>– С. 471–481.</p> <p>13. Лось Ф. Революція 1905–1907 рр. на Україні. – К., 1955.</p> <p>14. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. – К., 2007.</p> <p>15. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гийдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012.</p> <p>16. Машкін О.М. П.А.Столипін та Україна // Український історичний журнал. – 2012. – №2. – С. 73–97.</p> <p>17. Наумов С. Український політичний рух на Лівобережжі (90-ті рр. XIX ст. – лютий 1917 р.). – Харків, 2006.</p> <p>18. Наумов С.О. Створення Революційної української партії // Український історичний журнал. – 2006. – № 2. – С. 49–59.</p> <p>19. Онопрієнко В., Щербань Т. Джерела з історії Українського наукового товариства в Києві. – К., 2008.</p> <p>20. Передерій І. В'ячеслав Липинський як співробітник першої української щоденної газети “Рада” (1908–1914 рр.) // Український історичний журнал. – 2011. – № 1. – С. 71–90.</p> <p>21. Онопрієнко В., Щербань Т. Джерела з історії Українського наукового товариства в Києві. – К., 2008.</p> <p>22. Передерій І. В'ячеслав Липинський як співробітник першої української щоденної газети “Рада” (1908–1914 рр.) // Український історичний журнал. – 2011. – № 1. – С. 71–90.</p> <p>23. Плохій С. Великий переділ. Незвичайна історія Михайла Грушевського / Авторизов. пер. з англ. М.Климчука. – К., 2011.</p> <p>24. Поліщук Ю. Столипінська аграрна реформа на</p>			
--	--	---	--	--	--

		<p>Волині. – К., 1999.</p> <p>25. Реєнт О. Україна в імперську добу (XIX – початок XX ст.). – К., 2003.</p> <p>26. Реєнт О. Український національний рух у Російській імперії та політика державної влади з “українського питання” в модерну добу // Проблеми історії України XIX – початку XX ст. – К., 2012. – Вип. XX. – С. 6–37.</p> <p>27. Рибалка І. Історія України. Част. 2: Від початку XIX ст. до лютого 1917 р. – Харків, 1997.</p> <p>28. Самарцев І.Г. Чорносотенці на Україні (1905–1917 рр.) // Український історичний журнал. – 1992. – №1. – С. 90–98.</p> <p>29. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>30. Старовойтенко І. Євген Чикаленко: людина на тлі епохи. – К., 2009.</p> <p>31. Чорний Д. По лівий бік Дніпра: проблеми модернізації міст України (кінець XIX – початок XX ст.). – Харків, 2007.</p> <p>32. Шандра В. Генерал-губернаторства в Україні: XIX – початок XX ст. – К., 2005. – С. 326–339 (Генерал-губернаторство у кризовий період імперії).</p>			
<p>Тема 8.2. Модернізація західноукраїнського суспільства у складі Австро-Угорщини на початку XX ст. (до 1914 р.) І. Активізація партійно-політичного руху і загострення українсько-польських взаємин у Галичині на початку XX ст. Боротьба за загальне виборче</p>	<p>семінарське заняття, 2 год.</p>	<p>1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016.</p> <p>2. Аркуша О. Краківський консерватизм та проблема українсько-польських взаємин у Галичині на початку XX століття // Записки НТШ.– Львів, 2008. – Т. 256: праці Історично-філософської секції. – С. 282–315.</p> <p>3. Аркуша О. Польські націонал-демократи та українське питання в Галичині на початку XX століття // Вісник Львівського університету. Серія історична. – Львів, 2005. – Вип. 39–40. – С. 149–202.</p> <p>4. Аркуша О. Місце Львова в дискусіях про</p>	<p>підготовка конспекту семінарського заняття та візуалізованої презентації, 2 год.</p>	<p>5 б. (вибірково, під час опитування на семінарі)</p>	<p>початок травня</p>

<p>право та український університет.</p> <p>2. Розбудова культурно-освітніх, економічних і спортивних організацій галицьких українців, їх роль у національно-визвольній боротьбі. Січковий рух.</p> <p>3. Українські депутати в австрійському парламенті та Галицькому і Буковинському сеймах.</p> <p>4. Соціально-економічне становище населення західноукраїнських земель у Габсбурзькій монархії на початку XX ст.</p>		<p>національний характер Східної Галичини на зламі XIX–XX століть // Львів: місто – суспільство – культура. Збірник наук. праць. – Львів, 2012. – Т. 8. – Част. 1: Влада і суспільство / За ред. О. Аркуші, О. Вінниченка, М. Мудрого. – С. 365–410.</p> <p>5. Благий В. Структура та викладацький склад вищих шкіл Львова на початку XX ст. // Вісник Львівського університету. Серія історична. – Львів, 2000. – Вип. 35–36. – С. 207–220.</p> <p>6. Вендланд А.-В. Русофіли Галичини. Українські косерватори між Австрією та Росією. 1848–1915 / Пер. з нім. Х. Назаркевич, наук. ред. М. Мудрий. – Львів, 2015.</p> <p>7. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К., 1996.</p> <p>8. Гуйванюк М. Січковий рух у Галичині й Буковині (1900–1914). – Чернівці, 2009.</p> <p>9. Дрогобицька О. Традиція і модерн: Побут української сільської інтелігенції Галичини (кінець XIX ст. – 30-ті рр. XX ст.). – Івано-Франківськ, 2014.</p> <p>10. Качараба С., Рожик М. Українська еміграція. Еміграційний рух зі Східної Галичини та Північної Буковини у 1890–1914 рр. – Львів, 1995.</p> <p>11. Качмар В. За український університет у Львові. Ідея національної вищої школи у суспільно-політичному житті галицьких українців (кінець XIX – початок XX ст.). – Львів, 1999.</p> <p>12. Лисяк-Рудницький І. Український національний рух напередодні Першої світової війни // Лисяк-Рудницький І. Історичні есе: В 2-х т. – К., 1994. – Т. I. – С. 471–481.</p> <p>13. Пахолків С. Українська інтелігенція у Габсбурзькій Галичині: освічена верства й емансипація нації. – Львів, 2014.</p>			
---	--	---	--	--	--

		<p>14. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. – К., 2007.</p> <p>15. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гийдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012.</p> <p>16. Мисак Н. Українська інтелігенція в Галичині наприкінці XIX – на початку XX століття: до питання взаємовідносин із владою // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – Львів, 2013. – Вип. 23. – С. 493–508.</p> <p>17. Мудрий М. Від Австрії до Польщі: проблема українського університету у Львові в першій чверті XX ст. // Lwów: miasto – społeczeństwo – kultura. Studia z dziejów Lwowa. – Kraków, 2002 / Pod red. K.Karolczaka. – S. 291–309.</p> <p>18. Пахолків С. Українська інтелігенція у Габсбурзькій Галичині: освічена верства й емансипація нації. – Львів, 2014.</p> <p>19. Райківський І. Ідея української національної єдності в громадському житті Галичини XIX століття. – Івано-Франківськ, 2012.</p> <p>20. Реєнт О. Україна в імперську добу (XIX – початок XX ст.). – К., 2003.</p> <p>21. Сухий О. Львівський університет на рубежі XIX–XX ст.: організація, школи, громадське життя // Вісник Львівського університету. Серія історична. – Львів, 2013. – Вип. 49. – С. 52–77.</p> <p>22. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>23. Трофим'як Б. Гімнастично-спортивні організації у національно-визвольному русі Галичини (друга пол. XIX ст. – перша пол. XX ст.). – Тернопіль, 2001.</p>			
<p>Тема 9.2. Культура і Церква на Україні в другій половині</p>	<p>семінарське заняття, самостійне</p>	<p>1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. – Львів, 2016.</p>	<p>підготовка конспекту та візуалізованої</p>	<p>5 б. (вибірково, під час</p>	<p>другий тиждень травня</p>

<p>XIX – на початку XX ст.</p> <p>1. Загальні умови розвитку української культури під владою Російської та Австро-Угорської імперій у другій половині XIX – на початку XX ст.</p> <p>2. Початкова, середня і вища освіта на Наддніпрянщині та західноукраїнських землях.</p> <p>3. Розвиток гуманітарної і природничої науки на українських землях у складі Росії та Австро-Угорщини.</p> <p>4. Українська художня література, драматургія і театр.</p> <p>5. Музичне, монументальне й образотворче мистецтво України.</p> <p>6. Церковно-релігійне життя на Наддніпрянщині та західноукраїнських землях другої половини XIX – початку XX ст.</p>	<p>опрацювання</p>	<p>2. Вульпіус Р. Релігія та національний рух у Східній Україні. Роль православного духовенства у “націотворенні” (кінець XIX – початок XX століття) // Ковчег: Науковий збірник із церковної історії. – Львів, 2001. – Число 3. – С. 321–333.</p> <p>3. Зайцева З. Український науковий рух: інтелектуальні аспекти розвитку (кінець XIX – початок XX ст.). – К., 2006.</p> <p>4. Історія України в особах: XIX–XX ст. – К., 1995. (<i>Володимир Антонович, Марко Кропивницький, Микола Лисенко, Іван Франко, Борис Грінченко, Леся Українка</i> та ін.).</p> <p>5. Історія української культури: у 5 т. – Т. 4, кн. 2: Українська культура другої половини XIX століття / ред. кол. Г.А. Скрипник (гол. ред.) [та ін.]. – К., 2005.</p> <p>6. Історія української літератури XIX ст.: У 3-х книгах / за ред. М.Т. Яценка. – К., 1995. – Кн. 2, 3.</p> <p>7. Історія Української РСР: у 8 т., 10 кн. – Т. 3: Україна в період розкладу і кризи феодально-кріпосницької системи. Скасування кріпосного права і розвиток капіталізму (XIX ст.) / відп. ред. А. Г. Шевелєв. – К., 1978.</p> <p>8. Касьянов Г. Українська інтелігенція на рубежі XIX–XX ст. – К., 1993.</p> <p>9. Кондратюк К. Портрети видатних українських митців XIX – початку XX ст. – Львів, 1995.</p> <p>10. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. – К., 2007.</p> <p>11. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гийдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012.</p> <p>12. Нагірняк О. Нариси з історії українознавства у Наддніпрянській Україні (остання чверть XIX ст. – 1917 р.). – К., 2007.</p> <p>13. Попович М. Нарис історії культури України. – К.,</p>	<p>презентації, 8 год.</p>	<p>опитування на семінарі)</p>	
--	--------------------	---	---------------------------------------	--------------------------------	--

		<p>1998.</p> <p>14. Рибалка І. Історія України. Част. 2: Від початку XIX ст. до лютого 1917 року. – Харків, 1997.</p> <p>15. Сарбей В. Національне відродження України. – К., 1999. – Т. 9.</p> <p>16. Турій О. Греко-Католицька Церква та українська національна ідентичність у Галичині // Ковчег: Науковий збірник із церковної історії. – Львів, 2003. – Число 4. – С. 67–85.</p> <p>17. Химка І. Релігія й національність в Україні другої половини XVIII – XX століть // Ковчег: Науковий збірник із церковної історії. – Львів, 2003. – Число 4. – С. 55–66.</p>			
Контрольна робота, колоквиум		<p>Історія України другої половини XIX – початку XX ст.</p> <p>Готується на основі питань, що розглядаються на лекційних і семінарських заняттях</p>			
5 а. Організація навчання курсу для студентів заочної форми					
Тематика лекцій для студентів заочної форми навчання – 10 год.					
Лекція 1 , 2 год.		Інкорпорація українських земель до складу Російської та Австрійської імперій в останній третині XVIII ст.			
Лекція 2 (3, 4) , 2 год.		<p>3. Українське національно-культурне відродження першої половини XIX ст.</p> <p>4. Українське національно-культурне відродження на західних землях України першої половини XIX ст.</p>			
Лекція 3 (7) , 2 год.		7. Кирило-Мефодіївське братство – перша українська таємна політична організація			
Лекція 4 (2.2, 3.2) , 2 год.		<p>2.2. Промисловий переворот і становлення капіталізму на підросійській Україні в другій половині XIX ст.</p> <p>3.2. Соціально-економічний розвиток західноукраїнських земель під владою Австро-Угорщини в другій половині XIX ст.</p>			
Лекція 5 (4.2, 5.2) , 2 год.		<p>4.2. Український національний рух на підросійській Україні в 1850–1880-х рр. Част. 1</p> <p>5.2. Український національний рух на підросійській Україні в 1850–1880-х рр. Част. 2</p>			
Тематика семінарських занять для студентів заочної форми навчання – 12 год.					
1 , 2 год.		2 . Адміністративно-територіальний устрій та політична система Наддніпрянської України та			

(Тема 2 для студентів стаціонару)	західноукраїнських земель у кінці XVIII – першій половині XIX ст.								
2. 2 год. (Тема 9 для студентів стаціонару)	9. Україна в період європейської “весни народів” 1848–1849 рр.								
3. 2 год. (Тема 4.2 для студентів стаціонару)	4.2. Український національно-культурний рух на західноукраїнських землях у 1850–1880-х рр.								
4. 2 год. (Тема 5.2 для студентів стаціонару)	5.2. Політизація українського національного руху на зламі XIX–XX ст.: приклад західноукраїнських земель								
5. 2 год. (Тема 6.2 для студентів стаціонару)	6.2. Політизація українського національного руху на зламі XIX–XX ст.: приклад Наддніпрянщини								
6. 2 год. (Тема 7.2 для студентів стаціонару)	9.2. Росіяни, поляки і неслов’янське населення українських земель у складі Російської та Австро-Угорської імперій у другій половині XIX – на початку XX ст.								
Тематика самостійної роботи для студентів заочної форми навчання – 158 год.									
Студенти заочної форми навчання мають виконати індивідуальні завдання, зазначені в тематиці курсу (плани семінарів, аудиторних лекцій, занять, призначених для самостійного опрацювання, загалом на ці види роботи виділяється 120 год.), а також обов’язково ознайомитися в системі дистанційного навчання з усіма лекціями, що не читалися аудиторно, в рамках самостійної роботи – 158 год.									
6. Система оцінювання курсу									
	Вид контролю	поточний контроль	контрольн а робота № 1	контрольн а робота № 2	індивідуальне завдання (конспект і захист монографії тощо)	сума балів за модулям и	екза- мен	підсумкова оцінка у 100-бальній шкалі	
	Максимальна кількість балів, яку може набрати студент	20	10	10	10	50	50	100 (50+50)	
Загальна система оцінювання курсу		Семестровий підсумковий контроль є обов’язковою формою контролю навчальних здобутків студента. Він проводиться відповідно до навчального плану у вигляді семестрового екзамену (6							

	<p>семестр) у терміни, встановлені графіком навчального процесу та в обсязі навчального матеріалу, визначеному робочою програмою дисципліни.</p> <p>Семестровий екзамен оцінюється <i>від 1 до 50 балів</i>: <i>1–3 питання</i> – теоретичні, по 10 балів (за університетською 10-бальною шкалою: 10–9 б. – відмінно, 8–7 б. – добре, 6–5 б. – задовільно, 4 і менше б. – незадовільно), <i>4 питання</i> – перевірка знань документальних джерел з курсу, до 3 балів (3 б. – відмінно, 2 б. – добре, 1 б. – задовільно), <i>5 питання</i> – знання термінології, до 2 балів (2 б. – правильна відповідь, 1 б. – неточна, з помилками відповідь), тобто в сумі максимум – <i>35 балів</i>. Інших <i>15 балів</i> студент отримує за 15 тестових питань у відкритій (з варіантами відповідей) та закритій формах.</p> <p>Отриманий на екзамені бал (<i>до 50 б.</i>) додається до виставлених балів за семінарські заняття (<i>до 20 б.</i>), як мінімум, три відповіді, оцінки виставляються за п'ятибальною шкалою, що переводяться в 20 балів. Схема така: середній арифметичний бал усіх усних відповідей студента множиться на чотири, <i>наприклад</i>, Петро отримав за виступи на семінарах 4, 5 і 4, разом 13, цю цифру ділимо на три (кількість відповідей) та отримуємо 4,3; множимо на чотири, виходить 17 (цифри заокруглюються за прийнятими в математиці нормами). При цьому на загальну оцінку впливає активність студентів на аудиторних заняттях: якщо, для прикладу, Петро був активним, часто по суті доповнював, то отримує бонусний бал при заокругленні підсумкової оцінки: маючи оцінки 4, 5 і 4, підсумкова за семінари буде 18.</p> <p>Крім того, студенти пишуть дві контрольні роботи (<i>по 10 б.</i> за кожну, оцінюються за десятибальною системою) або одну в тестовій формі в системі дистанційного навчання (<i>20 б.</i>), та індивідуальне завдання, що полягає в конспектуванні й захисті наукової монографії, запропонованої на вибір (<i>до 10 б.</i>). У сумі підсумковий семестровий бал (<i>за семінарські заняття, контрольні роботи та індивідуальне завдання</i>) до екзамену складає максимально – <i>50 балів</i>.</p> <p>Сумарна кількість – <i>100 балів</i>.</p>
<p>Вимоги до письмової роботи (індивідуального завдання) на <i>10 б.</i></p>	<p>Під час навчання студенти виконують обов'язкову письмову роботу (<i>10 б.</i>) – конспектування наукової монографії з історії “українського XIX століття” (на вибір із запропонованих, що охоплюють період XIX – початку XX ст., що захищається привселюдно перед викладачем та академгурпою. Обсяг роботи – 15–20 сторінок листа формату А-4 (або учнівського зошита), коли є 29–30 рядків на сторінку. Основна вимога до цієї роботи – творчий характер, конспект, а не банальне переписування чи копіювання. Це перевіряється на захисті, коли студент повинен у межах до 7 хвилин розповісти про основний зміст обраної монографії, власні думки, що виникли в процесі її опрацювання.</p>

Семінарські заняття (20 б.)	
6 семестр – 36 год.	
Модуль 1, 20 год.	
Тема 1. (2 год.)	Інкorporація українських земель до складу Російської та Австрійської імперій наприкінці XVIII ст. Поняття “українського XIX століття”
Тема 2. (2 год.)	Адміністративно-територіальний устрій та політична система Наддніпрянської України та західноукраїнських земель у кінці XVIII – першій половині XIX ст.
Тема 3. (2 год.)	Українське національно-культурне відродження на Наддніпрянській Україні кінця XVIII – першій половині XIX ст.
Тема 4. (2 год.)	Українське національно-культурне відродження на західних землях України першій половині XIX ст.
Тема 5. (2 год.)	Україна у війні Росії з наполеонівською Францією (1812–1814 рр.)
Тема 6. (2 год.)	Соціально-економічний розвиток України в умовах кріпосницьких відносин першій половині XIX ст.
Тема 7. (2 год.)	Громадська опозиція російському царизму на Україні в другій половині 1810–1830-х рр.
Тема 8. (2 год.)	Початок політизації українського національного руху. Кирило-Мефодіївське братство (1846–1847 рр.)
Тема 9. (2 год.)	Україна в період європейської “весни народів” 1848–1849 рр.
Тема 10. (2 год.)	Кримська (Східна) війна 1853–1856 рр. та Україна
Модуль 2, 16 год.	
Тема 1.2. (2 год.)	Соціально-економічний розвиток України в другій половині XIX ст. Індустріалізація господарства. Част. 1
Тема 2.2. (2 год.)	Соціально-економічний розвиток України в другій половині XIX ст. Індустріалізація господарства. Част. 2
Тема 3.2. (2 год.)	Український національно-культурний рух на Наддніпрянській Україні в 1850–1880-х рр.
Тема 4.2. (2 год.)	Український національно-культурний рух на західноукраїнських землях у 1850–1880-х рр.
Тема 5.2. (2 год.)	Політизація українського національного руху на зламі XIX–XX ст.: приклад західноукраїнських земель

Тема 6.2. (2 год.)	Політизація українського національного руху на зламі XIX–XX ст.: приклад Наддніпрянщини
Тема 7.2. (4 год.)	Модернізація українського суспільства Наддніпрянщини під владою російського царизму на початку XX ст. (до 1914 р.)
Тема 8.2. (2 год.)	Модернізація західноукраїнського суспільства у складі Австро-Угорщини на початку XX ст. (до 1914 р.)
Умови допуску до підсумкового контролю	<p><i>Належне виконання:</i></p> <p>1) змісту питань усіх планів семінарських занять. Кожний студент повинен мати конспекти кожного семінарського заняття. Вітається якісна підготовка візуалізованих презентацій на семінарах, що повинна доповнювати основну відповідь студента (-ки). Відповіді студентів оцінюються за п'ятибальною шкалою, що в кінці семестру переводяться в 20-бальну (читайте підрозділ “загальна система оцінювання курсу”). Якщо студент (-ка) мав (-ла) індивідуальний графік навчання, затверджений деканатом, і не відвідував (-ла) семінарські заняття, то викладач оцінює підготовку семінарів на основі виконання завдань, визначених на початку семестру;</p> <p>2) виконання контрольної роботи в <i>тестовій формі</i> в системі дистанційного навчання, що оцінюється за 100-бальною шкалою, автоматично в електронному журналі оцінка переводиться в 20-бальну шкалу; або двох контрольних робіт у <i>письмовій формі</i> протягом семестру, які містять питання, що в більшості розглядалися на лекційних та семінарських заняттях (для студентів-заочників збільшується вага питань, що виділяються на самостійне опрацювання), і тестові завдання. Кожна контрольна робота оцінюється за десятибальною шкалою, максимум можна набрати 20 балів;</p> <p>3) індивідуальне завдання, що полягає в конспектуванні й захисті наукової монографії, запропонованої на вибір (10 б.). Виконання цієї роботи передбачає академічну добросовісність, творчий підхід до оформлення студентом (-кою) індивідуальної роботи.</p> <p>Студент (-ка) допускається до підсумкового контролю (іспиту – екзамену) у визначені деканатом і ректоратом терміни, що заздалегідь доводяться до усіх студентів, за умови відпрацювання усіх “заборгованостей” та набору 25-ти і більше балів.</p>
7. Політика курсу	
<p>Політика курсу “Історія України новочасної доби (XIX – початок XX ст.)” передбачає Perezдачу усіх невиконаних завдань унаслідок невиконання навчальної програми, зокрема серйозних запізньєнь на заняття або пропущених пар без поважних причин. За умови відсутності студента (-ки) на аудиторному занятті без документального підтвердження (довідки, виданої лікарською установою, заяви, підписаної в деканаті тощо), отримання негативної оцінки або невчасного виконання студентами індивідуальних робіт у визначений день (як правило, понеділок, 14.00 год. – 15.00 год.) має відбутися відпрацювання. У випадку запозичених робіт, випадків плагіату, академічної недобросовісності (списування і т. п.), недоброрядної поведінки в аудиторії і т. п. викладач пропонує студенту (-ці) повторно виконати необхідний вид роботи.</p>	

8. Рекомендована література (основна)

1. Аркуша О., Кондратюк К., Мудрий М., Сухий О. Час народів. Історія України XIX століття. Навчальний посібник. – Львів: Літопис, 2016.
 2. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації XIX–XX століття. – К.: Генеза, 1996.
 3. Добржанський О. Національний рух українців Буковини другої половини XIX – початку XX ст. – Чернівці, 1999.
 4. Донік О. Україна: у складі двох імперій (остання чверть XVIII – перша половина XIX ст. – К., 2011.
 5. Скељчик С. Історія України. Становлення модерної нації. – К., 2011.
 6. Скељчик С. Українофіли. Світ українських патріотів другої половини XIX століття. – К., 2010.
 7. Іванова Л. Україна між Сходом і Заходом: до проблеми становлення національної ідеї в українській суспільно-політичній думці в контексті східноєвропейського розвитку (I половина XIX ст.). – К., 2007.
 8. Каппелер А. Національний рух українців у Росії та Галичині: спроба порівняння // Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність. – Вип. 1. – К., 1992. – С. 104–119.
 9. Кондратюк К. Портрети видатних українських митців XIX – початку XX ст. – Львів, 1995.
 10. Лисяк-Рудницький І. Історичні есе: В 2-х т. – К., 1994. – Т. I.
 11. Магочій П.-Р. Історія України; авторизований пер. з англ. Е. Гийдела, С. Грачової. – К., 2007.
 12. Магочій П.-Р. Україна. Історія її земель та народів; авторизований пер. з англ. Е. Гийдель, С. Грачова, Н. Кушко, О. Сидорчук. – Ужгород, 2012.
 13. Райківський І. Ідея української національної єдності в громадському житті Галичини XIX століття: монографія. Івано-Франківськ : Видавництво Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2012.
 14. Райківський І. Ідея української соборності в південноукраїнській Галичині (XIX – початок XX століття). – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2016.
 15. Райківський І. Концептуальні засади українського національного відродження XIX століття // Вісник Прикарпатського університету. Історія. – Івано-Франківськ, 2007. – Вип. XII–XIII. – С. 3–14; Івано-Франківськ, 2008. – Вип. XIV. – С. 3–17.
 16. Реєнт О. Україна в імперську добу (XIX – початок XX ст.). – К., 2003.
 17. Рибалка І. Історія України. Част. 2: Від початку XIX ст. до лютого 1917 року. – Харків, 1997.
 18. Рибалка І. Історія України: підр. для іст. фак. вищих навч. закладів. Ч. 2: Від початку XIX ст. до лютого 1917 року. Харків: Основа, 1997.
 19. Сарбей В. Національне відродження України // Україна крізь віки. У 15-ти т. – Т. 9. К. : Видавничий дім “Альтернативи”, 1999.
 20. Світленко С. Світ модерної України кінця XVIII – початку XX століття: зб. наук. праць. – Дніпропетровськ, 2007.
 21. Сухий О. Від русофільства до москвофільства (російський чинник у громадській думці та суспільно-політичному житті галицьких українців у XIX столітті). – Львів, 2003.
 22. Шандра В., Аркуша О. Україна в XIX столітті: доба модернізації / Відп. ред. В. Смолій. НАН України. Інститут історії України. – К.: Академперіодика, 2022. – 706 с., 136 с., іл.
 23. Шандра В., Аркуша О. Україна в XIX столітті: людність та імперії / НАН України. Інститут історії України. – Київ: Академперіодика, 2022. – 436 с., іл.
- Більш детальний список рекомендованої літератури (основної і додаткової) є в текстах кожної лекції на сайті дистанційного навчання та в планах семінарських занять.*

Викладач доктор історичних наук, професор, завідувач кафедри

історії України і методики викладання історії Райківський І.Я.